

Savinjski vestnik

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA CELJSKEGA IN ŠOŠTANJSKEGA OKRAJA

Iz govora maršala Tita na kongresu ZK Srbije

Naša politika podpira individualnega kmeta v razvijanju proizvodnje

Med ljudmi se je utrdilo mnenje — po določenih neuspehih, ki smo jih doživeli, ker smo se nepravilno lotili ustanavljanja delovnih zadrug po zgledu sovjetskih kolhozov — da je na vsi zelo težko uresničiti socializem.

Posamezniki so mislili, da ni mogoče ustvariti socializma na vasi, iz kmetov pa ne pozitivnih socialističnih elementov. Seveda so ti tovariši nekoliko izgubili orientacijo. Motilo se ti tovariši, ki so izgubili orientacijo in ki še vedno mislijo, da je sedanja opustitev stare prakse pri ustvarjanju delovnih zadrug samo začasno obdobje, k čemur smo bili prisiljeni, ker so kmetje nudili odpor, čeprav pasiven.

Ne mislimo se ponovno vračati k ustanavljanju delovnih zadrug, razen če bodo kmetje sami hoteli ustanoviti te zadrug na prostovoljni osnovi, kot smo že povedali, da mo začeli zadrug reorganizirati. Globoko smo se prepričali, da je kmete mogoče združevati v raznih oblikah zadrugništva. Delovna zadruga ni edina oblika, ki bi bila na tej razvojni stopnji, ko še nimamo dovolj ne tehničnih ne drugih sredstev, najučinkovitejša in najbolj koristna. Moramo iti postopoma. Mnogo je oblik, različne so možnosti za združevanje in skupno delo ljudi na vasi.

Zdaj nastaja vprašanje zasebnih kmetov, ki ne marajo delovne zadrug in so ponovno prešli na samostojno, individualno proizvodnjo na vasi. Kaj zdaj z njimi? Ali jih je treba bodisi z davki ali kako drugače, bodisi s tem, da ne bodo kreditov, prisilili, da bodo jutri prišli v zadrug? Ne, na ta način jih ne bomo prisilili in niti ni treba tako poskušati. Mislim, da mora biti naša politika, politika naše oblasti od spodaj navzgor, podpiranje individualnih kmetov, da bodo dojele, da jim bo to, kar jim je ostalo, tudi zares ostalo, ker nimamo, še zdaleč ne namena, da bi se kdaj zmanjševali sedanja posestva desetih do petnajstih hektarov, ki so jim ostala, kot določa naš zakon. Do maksimuma smo zmanjšali vaško posest, toda negativno je že tudi to, če delimo vaško posest v socializem. Toda nismo se mogli drugače, na kakšni osnovi lotiti nadaljnega, pravilnejšega razvoja vaškega gospodarstva, kmetijstva. Morali smo razkosati vaško posest in to je zdaj minimum, ki ga kmetje imajo in ki ga ne nameravamo več zmanjševati.

Sovražniki pa so na razne načine poskušali, da bi nas na znotraj motili in razdružili, in sicer iz različnih pobud, posebno pa zaradi tega, kar najbolj peče ljudi v inozemstvu, zaradi enotnosti, ki je danes pri nas in ki je oni ne želijo. Ko niso uspeli drugače, so se zdaj lotili vasi in pripovedujejo, kako bomo, ko pride čas — za to pa baje čakamo samo ugoden trenutek — še nadalje zmanjšali kmečko posest. To ni res, tega ne bomo nikdar storili. Če se že ne moremo sedaj lotiti ustanavljanja delovnih zadrug, kar bi bilo potrebno, še manj mislimo na zmanjševanje kmečke posesti. Nasprotno, v tem konkretnem primeru mislimo, da je treba kmetom pomagati s krediti in z vsem, kar je mogoče.

Zaradi tega gradimo industrijo, industrializiramo državo. Kmalu bo dograjena temeljna industrija, zdaj je nastajala industrija za široko potrošnjo. Lepo številu tovarn je že v Jugoslaviji, mnoge so že začele obratovati, v mnogih pa bodo kmalu stekli stroji. Kdo bo potrošnik teh industrijskih izdelkov? Sami delavci? Ne! Nikoli se ni bilo v nobeni državi — ne glede na to, koliko je narasla storilnost in tehnika — tako, da bi bili sami delavci ali meščani kakega mesta sami sebi dovolji. Kdo je tu še potreben? Najširše kmečke množice. Ali je v našem interesu, da bi bili kmetje siromašni in da ne bi mogli kupovati teh izdelkov? Ne! Socializma ni mogoče graditi brez kmetov, brez tistih najširših potrošnikov. Socializem niso samo tovarne, socializem je tudi dober položaj državljanov, sploh delovnih ljudi, tudi tistih na vasi. Kmet mora imeti sredstva, da lahko kupi tisto, kar potrebuje, sicer se njegova življenjska raven ne bo višala.

Glavno pri nas je, da preprečimo, da onemogočimo izkoriščanje tuje delovne sile, nikakor pa se ni treba bati, če bodo kmetje znali dobiti iz tistih 10 hektarjev čim več, saj so kmečke družine pogosto dokaj številne. Kolikor več bo dobil kmet, toliko več bo dobila tudi naša skupnost. Na vasi je naš smoter enak onemu v tovarnah: če delavci povečujejo storilnost, če odkrivajo nove in nove načine za pospeševanje proizvodnega procesa, je to koristno zanje, hkrati pa tudi za vso skupnost.

Hotel sem reči, da je treba razbiti bojazen pred tako imenovanim individualnim kmetom, ki se spreminja v bogataša. Imamo socialistično oblast, imamo komune, te pa bodo znale preprečiti, da bi kdo bogatel na račun skupnosti. Nasprotno, mislim — to pa se tiče tudi naših višjih vodilnih instanc, ki pravzaprav tudi vodijo to finansiranje, kreditiranje itd. — da moramo začeti malo smeleje podpirati kmetijstvo ter njegov napredek. Zdaj uvažamo velike množice kmetijskih pridelkov — (Nadaljevanje na 2. strani)

Po vsej naši domovini so slovesno praznovali Prvi maj - praznik naših socialističnih zmag

VELIČASTNE PARADE V BEOGRADU IN V VSEH GLAVNIH MESTIH REPUBLIK. — NA PREDVEČER JE BILA V CELJU SVEČANA ILUMINACIJA. — KLJUB SLABEMU VREMENU SO KOLEKTIVI PRIDEJALI IZLETE V NARAVO. — LIKOVNA RAZSTAVA V UNIONSKI MALI DVORANI. — V PONEDELJEK JE SKOZI CELJE POTOVAL PREDSEDNIK REPUBLIKE MARŠAL TITO.

Največji delavski praznik Prvi maj so v naši socialistični domovini proslavili kar najbolj slovesno. V Beogradu je bila na dan Prvega maja veličastna parada Jugoslovanske ljudske armade, kjer so poleg pehotnih enot sodelovale močne motorizirane enote, topništvo, tankovske enote, reaktivna letala in pripadniki predvojaške vzgoje ter ljudske milice. Parada se je pomikala po Bulevarju Revolucije mimo tribune pred Ljudsko skupščino. Paradi je prisostvoval maršal Tito in številni visoki državni predstavniki ter zastopniki tujih držav.

Tudi v Ljubljani je bila parada na moč svečana in veličastna. Sodelovale so vse vrste enot Jugoslovanske ljudske armade, Ljudske milice in predvojaške vzgoje. Na tej paradi je sodeloval tudi ešalon naše celjske garnizije.

V Celju se je na predvečer ravno toliko zvedrilo, da je okoli osme ure zvečer Celje zableščalo v živopisni svetlobi pirotehničnega ognja. Ognjeni dež s Friderikovega stolpa na Starem gradu, z balkona hotela »Savinja« je od časa do časa vse mesto razsvetlil v jedki luči. Neprestano so nebo prepredale ognjene kače raznobarnih raket, obronki bližnjih vrhov so žareli v ognju kresov in po vsej kotlini so odmevali strel mozarjev. Pred železniško postajo so godbeniki SKUD »Prešeren« igrali partizanske in delavske koračnice.

Nekatera podjetja so imela na predvečer domače proslave, ki so bile združene z družabnimi večeri. Mnogi, ki so bili pripravljene za odhod v naravo, so se spričo dežja premislili in napolnili celjske gostinske lokale, ki so bili odprti vso noč in skoraj povsod so igrali tudi godbe.

Kljub slabemu vremenu se je vendar veliko število delovnih ljudi podalo v naše planinske postojanke. Tekmovanje na Okrešlju v Logarski dolini je bilo uspešno izvedeno. Naši delovni ljudje so se podali na Mozirsko planino, na Pohorje, na Boč ali pa v bližini na Svetino, Celjsko kočo in Smohor.

V čast delavskega praznika so člani Likovne sekcije »Skud Prešeren« v Unionski dvorani uredili razstavo, ki je zelo bogata po številu razstavljenih del. Za razstavo je precejšnje zanimanje, zato je bila podaljšana do 14. maja. Ocene razstavljenih del v tej številki še ne bomo priobčili, pripravljamo pa, da si jo ogleda čim več ljudi. Nedelja je bila z vremenom bolj na-

klonjena. Ta dan so Celjani zapustili mestne ulice in se napotili v naravo. Ruševine Starega gradu so bile polne, prav tako bližnje gostinske postojanke, predvsem pa Celjska koča in restavracija »Pri Petričku«.

Zadnji dan prvomajskih praznikov je skozi Celje potoval maršal Tito s svojim spremstvom. Zal so ga mogli videti le tisti, ki so se slučajno nahajali na cesti, ki pelje od Sentjurja v Ljubljano. Tisti redki Celjani, ki so bili v opoldanskem času na teh ulicah, so predsednika Republike takoj spoznali, čeprav je bil v civilni obleki. Potoval je v odprti limuzini in smehljaje odzdravljaval mimo idočim, ki so ga navdušeno pozdravljali.

Prvomajske praznike so uspešno slavili tudi po vsej celjski okolici. Mnogi kolektivi, tudi celjski, so za prvomajske dni obiskali Maršalov rojstni kraj Kumrovec.

Železničarji v Štorah so proslavili 1. maj

V Železnih Štorah so slovesno proslavili 1. maj, največji borbeni praznik delovnega ljudstva. Vse tovarniške prostore so delavci okrasili s številnimi zastavami, s parolami, zelenjem in cvetjem. Že v petek, na večer pred praznikom, se je po končanem delu ob 14. uri zbral ves kolektiv Železarne pred upravnim poslopijem. Potem, ko je tovarniška godba intonirala »Internacionalo«, je tajnik sindikata tov. Tone Zohar pozdravil vse navzoče in jim čestital k prazniku 1. maja. Izčrpen referat o pomenu in zgodovini tega velikega delavskega praznika, je podal predsednik delavskega sveta tov. Starlekar. V imenu upravnega odbora je železarjem čestital k 1. maju predsednik tov. Franulič, v imenu tovarniškega komiteja ZK pa sekretar tov. Jošt. Pevski zbor »Svoboda« je prav lepo odpel nekaj borbenih in partizanskih pesmi, tovarniška godba pa je zaigrala več koračnic in drugih skladb.

Čeprav je bilo vreme neugodno in je neprestano rosilo, so delavci Železarne Štore proslavili 1. maj v vedrem in vselem razpoloženju. Mnogi od njih so se povzpeli na Svetino k »Počitniškemu domu«, ki je last železarjev ter v prijetnem in domačem veselju preživeli tam nekaj res prijetnih uric... F. K.

Prebivalci Pristave, Bovš, Razgorja in Slemen upajo, da jim bo do 5. septembra, ko bo zbor štajerskih partizanov, zasvetila elektrika

Čas je, da se tudi mi oglasimo po tem dolgem času, odkar so umolknili rafali in posamezni strelji po naših hribovih. Tam se je sprehajal smeli partizan od prvega utripa naše velike revolucije. Kdo se od preživelih borcev XIV. divizije, Bračičeve, Tomšičeve in drugih brigad ne spominja Pristave, Bovš in Razgorja, Sp. in Gor. Slemen ter vseh teh hribovskih vasic, kjer niso imeli okupatorjevi vojaki in njihovih hlapci mirne ure ne ponoči in ne podnevi. Kdo od preživelih se ne bo spominjal borb po naših obronkih in gozdnih jasad? Vsi, prav vsi borci se še spominjajo vsega tega, a spominjajo se tudi neštetih družin v teh hribovih, kjer so našli zatočišče vsi utrjeni po naporih borbah, katere so vodili iz Zg. Slemen, kjer je bil glavni štab. Prav od tu so bili izvršeni napadi na Sentjur pri Celju in na predor Lipoglav in še več diverzantskih akcij na Južnem Štajerskem. Prav tako je bil tudi izveden napad na občino in tovarno odev v Skofji vasi, katerega je vodil komandant Bračičeve brigade »Milenko«. Mnogo je še tega, kar so napravili takrat borci s pomočjo ljudi iz teh vasic.

Te vasi so prišle po upravno teritorialni razdelitvi v tri občine (Vojnik, Skofja vas in Dramlje) ter so v vseh teh občinah v manjšini. Že davno so si želeli elektrike, kar je osnovna potreba v naši napredni državi. Vsi so stali ob strani, dokler nista dala pobudo tov.

Pavlus Dolška, bivši ljudski poslanec in njen namestnik tov. Pešak Jože. Kako je ljudstvo z navdušenjem sprejelo njihovo moralno pomoč, nam kaže storjeno delo. Postavili so novo trafopostajo na Bovšah, ki bo druga po velikosti v Sloveniji, postavili so kostanjeve droge. Opravljeno delo in material ceniyo v vrednosti 6.000.000 din. Okraj jim je pri tem pomagal samo s 500.000 din, vse ostalo je plod prostovoljnega dela in prispevkov. Potrebovali bi še pomoči, kajti brez nje se jim ne bo mogla uresničiti želja, da bi 5. septembra, ko bo proslava štajerskih partizanov na Ostroznem, tudi njim zagorela električna luč.

Ti ljudje, ki so toliko žrtvovali v času okupacije in marljivo delali po osvoboditvi na obnovi zaostalih vasi, so res vredni podpore. V. I.

Kongresa »Svobod« se bo predvidoma udeležilo 12.000 gostov

Ustanovljen je pripravljalni odbor za kongres Svobod v Celju

Mestni odbor socialistične zveze delovnih ljudi, okrajni sindikalni svet in druge množične organizacije so sestavile odbor, ki bo skrbel, da bo Celje za kongres Svobod ob koncu tega meseca dostojno pripravljeno.

Odbor se deli na tehnično in propagandni pododsek. S prihodnjo številko bomo začeli objavljati poročila in

Železničarski progovni delavci so izvolili svoj delavski svet

Delovni kolektiv bivše Sekcije za vzdrževanje prog pri Državnih železnicah se je popolnoma osamosvojil. Dolgo je trajalo, da so tudi pri taki centralistični ustanovi, kot so železnice, našli primeren način, da tudi železničarji sami upravljajo svoja podjetja, kakor vsi ostali delovni kolektivi v državi. Pri železnicah so še bivše Direkcije za vzdrževanje prog gospodarsko ločile od prometa in predstavljajo na nekaterih odsekih samostojna gospodarska podjetja. Novo celjsko podjetje za vzdrževanje železniških prog ima precej razsežen okoliš ter zaposluje nad 700 delavcev in nameščencev.

Medtem ko so se po delovnih kolektivih v industriji delavski sveti že močno utrdili, ko le-tam samoupravljanje postaja vedno bolj homogeno, so v Podjetju za vzdrževanje železniških prog šele prvič izvolili delavski svet, popolnoma samostojen, ne kot prejšnji, ki je imel samo svetovalni značaj.

Pretekli četrtek so se zbrali izvoljeni odborniki delavskega sveta, ki pri tem podjetju šteje 28 članov. To so bili zastopniki naslednjih odsekov: Sevnica, Zidani most, Laško, Celje I, Grobelno,

Brežice, Ponikva, Poljčane, Celje II, Velenje, Slovenj Gradec in Rogaska Slatina. Prve seje so se udeležili vsi izvoljeni odborniki.

Novoizvoljeni delavski svet je izvolil predsednika delavskega sveta. Predlogov je bilo troje, toda izvoljen je bil mehanik tov. Jelen Miha.

Direktor podjetja tov. Pirš je v svojem poročilu opisal vse uspehe železničarjev po osvoboditvi, ko so v štirih letih izvršili petletni plan. Železničarji so bili vedno med prvimi, ki so najbolj vestno izvrševali planske naloge in zato so tudi tem bolj zaslužili, da prevzamejo gospodarstvo v svoje roke. Orisal je naloge bodočega samoupravljanja, predložil je finančni načrt in gospodarski predračun ter opozoril, da je od vseh uslužbencev podjetja odvisno gospodarstvo in s tem tudi njihovo nagrajevanje ter da delavski svet sam tej nalogi ne bo kos.

Poročilom je sledila razprava, v kateri so govorniki iznesli razne probleme in predloge, kako bi podjetje čim prej v pogledu samoupravljanja in uspehov doseglo kolektivne, ki že nekaj let neposredno sodelujejo pri upravljanju svojih podjetij.

Nešteto je problemov, s katerimi se srečujejo gostinci pri svojem delu

Včetrtek, dne 29. aprila je imela Gostinska zbornica za okraj Celje redni letni občni zbor. Poleg delegatov so kot gostje bili navzoči tudi Stane Renko, predsednik republiške gostinske zbornice, Ivan Jermičič, tajnik republiške gostinske zbornice, Borš Matajca, zastopnik Turistične zveze Slovenije, Miran Cvenč, podpredsednik okrajja Celje, zastopnik Trgovinsko-gostinske zbornice iz Celja in drugi.

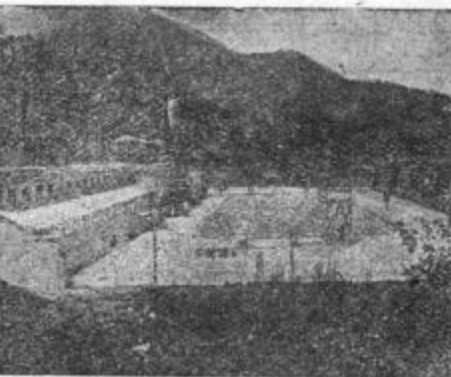
Iz obširnega poročila, ki je bilo že prej razdeljeno delegatom in iz poročila, ki ga je na zboru podal predsednik Zbornice Zmago Likar ter iz razprave, so na kraju sprejeli nekaj koristnih sklepov, po katerih bo zbornica v bodoče usmerjala svoje delo. Pri volitvah upravnega odbora so znova zaupali mesto predsednika Zmago Likarju, mesto tajnika pa doseadanemu tajniku Ivanu Rančigaju.

Iz poročila, ki je zajemalo problematiko socialističnega in zasebnega sektorja gostinstva, izgled in opremo gostinskih obratov, strokovni kader, probleme turizma v okraju ter uredbo o gostinskih podjetjih in gostiščih, se da sklepati, da je bilo delo gostinske zbornice v preteklem letu uspešno ter da so sprejemali člani zbornice od nje koristne nasvete in pomoč.

V razpravi so delegati iznesli nešteto problemov in težav, s katerimi se srečujejo pri vsakdanjem delu. V Slovenskih Konjicah so gostišča nesodobna, potrebno bi jih bilo preurediti in obnoviti. V nekaterih gostinskih prostorih pa še vedno stanujejo stranke. Brez kreditov pa ne bodo mogli gostišča dvigniti na tako višino, kakor bi ustrezalo potrebam turizma. V Rimskih Toplicah, ki je priznan letoviščarski kraj, od osvoboditve pa do danes še ni nič storjenega, da bi ta kraj, ki je znan po svojih krasotah celo daleč izven naših meja, obnovili vsaj toliko kot je bil pred vojno. Zlasti močno razpada Zofijin dvorec, katerega bi bilo treba vsaj toliko obnoviti, da se prepreči nadaljnje razpadanje. Kljub temu je lani obiskalo Rimske Toplice okoli 30.000 ljudi, zlasti nedeljskih izletnikov, ki prihajajo na kopanje. Gostinsko podjetje je lani imelo preko 200% večji obisk kot prejšnja leta, pa tudi letos pričakujejo okrog 700 gostov. Zaradi velikega obiska imajo težave s prenočišči, saj imajo le 25 postelj ter so zaradi tega gosti primorani, da se zatečejo v zasebna stanovanja domačinov. Okrajni odbor stremi za tem, da bi dvignil renome tega priznanega letovišča, vendar pa zaenkrat ne razpolaga s potrebnimi krediti v te svrhe. Tudi v Rogški Slatini nekatera gostišča ne odgovarjajo kulturnim potrebam. Od 15 go-

stinskih objektov jih je 6 brez tekoče vode. Vendar tu ni stanje tako kritično, saj so dobili po osvoboditvi že precejšnje kredite ter je še sedaj 10-milijonski kredit vedno neizkoriščen. Zato je zastopnik okrajja pojasnil, da tu ne gre zgolj za pomankanje kreditnih sredstev, temveč je delni vzrok neurejenosti tudi nenačrtno gospodarstvo.

Ugotovili so, da ni bistvenih razlik v problemih gostinstva v Celju in njegovi okolici. Naloga zbornice je, da nudi

Rimske Toplice, kopališče

gostinskih obratov pomoč v cilju nadaljnega razvoja gostinstva. Ker je združitev Celja z okolico že izvršena v upravnem smislu, so delegati prišli do zaključka, da nima nobenega pomena več, da bi še nadalje bili dve zbornici.

Mnogo so razpravljali tudi v novi uredbi o gostinskih obratih. Ker je v okraju okrog 35% zasebnih gostinskih obratov, v katerih je večkrat potrebna boljša in kulturnejša kot v nekaterih socialističnih obratih, so prišli do zaključka, da bodo zasebna gostišča še nadalje koristila potrebam na terenu. Morala bodo le vskladiti svoje poslovanje s predpisi nove uredbe (topla je-

Zdravilišče Rogaska Slatina

dila, ne smejo zaposliti tuje delovne sile itd.). Pri reševanju tega problema bo morala zbornica skrbno proučiti vsak zaseben obrat posebej, nakar bo okrajni odbor odločil v smislu nove uredbe, ali bo obrat še nadalje posloval kot zasebni obrat ali se naj ukine.

Na kraju so sprejeli sklep, da naj zbornica obdelata problematiko zasebnih gostišč, da bodo skrbeli za kulturnejšo postrežbo gostinskih obratov ter uredili lokale, da bodo pomagali gostinskemu kadru z obiski gostinskih strokovnjakov ter da bodo nabavili tehnična sredstva, ki bodo oteplala zunanji izgled gostišč.

Pogled na svet

Vremenska atmosfera se prav nič ne zveni za občutke, počutja in nade, s katerimi so se narodi podali pod konec aprilskega meseca v ženevsko Palačo narodov. Sonce se skriva v mlamolu gostih in težkih megla, iz katerih rosi in se vliva mrzel dež, v gorah pa vrše snežne mečave in prožijo plazove preko mokrih, modrikastih pragov in prepadov. Kaj neki bo rosila ženevska konferenca, mednarodni dogodek št. 1 v prvomajskih dneh?

Francija je poslala Bidaulta, izkušnega diplomata, ki ga sredujemo kot zastopnika oslabilne atlantske velesile ves čas po vojni, profesorja po poklicu, po nazoru pa menda personalista, da v Ženevi doseže za staro kolonialno državo vsaj častna rešitev. Ne bo lahko, kajti vojni položaj v Indokini je tako težak, da je moral Bidault priti za premirje: Dien Bien Fu je poln ranjencev in ves pod uničujočim ognjem Ho Si Minhovih baterij. V republiki se spet razplamteva stavke, pariški proletarij je vreden nekdanjih rušilcev Bastille in komunarov; protivnoje razpoloženje javnega mnenja, ki se mu obeha na roke in na jezik: solidarnost z Ameriko, ki je tudi ne sme zatajiti, četudi bi jo rad. Kako daleč seže indiskretne takele svetovne politike, se vidi iz Bao Dajevih izjav, da bi Indokino raje videl priključeno k ZDA, kakor pa da bi ostala v zvezi s Francijo.

ZDA po Dullesu kljub miroljubnim izjavam ne zastopajo ravno najbolj konciliantnega stališča. Eisenhower je v trgovinski zbornici v New Yorku izrekel zelo krilato besedo, da je Indokina zamašek v steklenici, čigar izguba bo zadela več 100 milijonov ljudi v sosednjih področjih Azije. To je treba razumeti tako, da Amerika tega zamaška ne sme izgubiti oziroma, da bo vse storila za to, da ga obdrži. To je mnenje republikanskih senatorjev, ki ga je javnosti brez strahu izdal Aleksander Willy, ko je Nehrujev poziv veselilam, naj sklenejo pakt proti intervenciji v Indokini, inenval komunistično agresijo. Če bi se veselile za to sporazumele, bi uzakonile in odobrile kremejski napad, kjerkoli bi se Kremlju to s pomočjo satelitov zahotelo. Tako Willy. Popolnoma drugače pa demokratski senator Edwin Johnson, ki pravi, da je križarska vojna, ki jo peljejo ZDA v Indokini najneumnejša vojna v ameriški zgodovini, ki utegne trajati 10 let in utegne postati vzrok tretje svetovne vojne. Če Eisenhower pravi, da se ZDA ne bodo vmešale, razen če Kongres ne bo drugače sklenil, pomeni, da se bosta v Kongresu preizkusili dve Ameriki, republikanska in demokratska. Če bo v Kongresu prevladoval duh Mc Carthyja, potem utegne tudi v generalštabu zmagati absurdna misel na »blitzkrieg«, čeprav se na obzorju že kažejo pogoji za atomski sporazum med obema blokoma. Kako pa bodo našli modus vivendi v Indokini?

To je tu vprašanje, v Ženevi. Premirje? Nova Koreja? Neodvisnost in zraven zajamčene francoske koristi? Premirje se utegne izcimiti, nova Koreja pa bi bila res samo začasni modus vivendi, ki bi ga bilo lahko zdržati in sprejeti. V Ženevi se je sicer pokazalo, da obe Koreji sami ob sebi ne bosta nikoli stopili pod isto streho. Tudi že ni gotovo, če bosta Ču En Laf in Molotov generalu Nam Iu toliko segla pod pazduho, da bi bil sprejet njegov predlog o splošnih volitvah v celi Koreji. Bao Daj pa je tako zagrizen in nestrpen, da se s Ho Si Minhovimi zastopniki sploh srečati ne mara. Ustanovitve tompanske države med Kitajsko in Indokino bi bila tudi kompromisna rešitev vsaj za nekaj časa. To so stvari, ki se z njimi ukvarjajo Angleži, v tem primeru posredovalci med obema blokoma. Vloga je tako težka, da je Eden zaradi nje prispel v Ženevo z 12 urno zamudo in da si je zaradi nje celo Churchill pokvaril obvezni angleški weekend. Pravi, da so v Angliji skoro vsi zoper direktno vmešavanje v Indokino, a še posebej seveda laburisti. ZDA jih silijo k pacifiškemu paktu, čigar naloga naj bi bila podpreti Francijo v Indokini, in sicer takoj, Angleži pa so po Edenu povedali, da se to tako ne mudi, vsaj Angležem ne.

Važni so tudi sklepi azijske konference v Colombu na Ceylonu, kjer se bosta sešla tudi Nehru in Mohamed Ali. Nehru vodi s svojimi sli lastno politiko, ne glede na ameriško pomoč, ki jo nudi svetovni bogataš brez sentimentalnosti za določene protiusluge. Nehru je pred kratkim izjavil, da Indija ne bo trpela prevažanja tujih čet preko svojega ozemlja. »Dobrotnik« je seveda zažugal, da ne bo več pomoči. Nehru pa je reagiral s poslanico Japancem, češ Azija Azijcem, Azijci združite se, delajte za prepoved atomskega orožja in ne dopustite, da bi Azija postala playground dvoboja med sovjetskim in ameriškim blokom.

Indije ni v Ženevi, tudi Burme in Indonezije ne. Z narodnim gibanjem azijskih narodov pa je treba računati, četudi ni dolgo tega, kar so ZDA dobile spet novo atomsko oporišče v Saudi Arabiji in vzhodni Indiji.

In Evropa ob teh velikih azijskih vprašanjih? EOS se ne premakne v tečajih. Manjka ji tistega, kar je lepo povedal predsednik naše države maršal Tito, manjka ji varilnega sredstva za notranje poenotenje, za amalgamiranje

Kako potekajo priprave za fluorografiranje prebivalstva na območju okraja Celje

Cim je okrajna skupščina sprejela odlok o obveznem rentgenskem pregledu vsega okoliškega prebivalstva, je svet za zdravstvo imenoval člane okrajnega operativnega štaba, ki so takoj pričeli s pripravami. V zvezi s tem so bili postavljeni občinski štabi. Njihovo prvo delo je bilo sestaviti točne spiske prebivalcev in to, od 15. leta starosti naprej, kateri bodo brezplačno rentgensko slikani in v slučaju potrebe brezplačno zdravljeni.

Občinski štabi, kakor tudi občinski ljudski odbori toplo pozdravljajo ta ukrep ker vidijo v njem veliko skrb ljudske oblasti za zdravje našega ljudstva. Nekateri sovražniki naše ljudske oblasti so sicer hoteli tudi ta, tako koristen ukrep prikazati v čisto drugi luči. Takoj ob prvih pripravah so vrgli med ljudi parolo, češ pri komur bodo odkrili bolezen, ga bodo poslali v lager, barake za njih so že pripravljene. Samo kje? To ni vedel nihče povedati, ker bi jih zastoj iskali, kot pravi pregovor, »pri belem dnevu z lučjo«. Naši ljudje pa niso več tako lahkoverni, da bi nasedali tako neumnim parolam in so se tudi tej govorici prav od srca nasmejali.

Občinski štabi že sporočajo, da se ljudje silno zanimajo in stalno sprašujejo, kdaj se bodo rentgenski pregledi pričeli, da ne bi zamudili ali pa, da ne bi bili pomotoma izpuščeni.

Občinski štabi in občinski ljudski odbori so sprejeli nalogo, da teden dni

preden se akcija prične pismeno obvestijo slehernega prebivalca ter mu določijo točen dan in uro pregleda, tako da ne bo nepotrebnega čakanja in izgubljanja dragocenega časa.

Ker bo fluorografiranje na območju okraja v maju in juniju in bo verjetno takrat že precej vroče, se bo slikanje vršilo v zgodnjih dopoldanskih in poznejših popoldanskih urah.

Neprijetno bi bilo za družino, če bi morali vsi naenkrat z doma, zato so nekateri občinski štabi v dogovoru z ljudmi sklenili, da bodo dopoldne prišli k pregledu vsi moški, ženske pa popoldne.

Ekipa bo vse želje prebivalcev upoštevala. Zato naj ljudje na sestankih, ki bodo sklicani v teh dneh po vaseh, iznesejo svoje želje. Na vsakih sestankih bodo odborniki občinskega ljudskega odbora in člani občinskega štaba ljudem objasnjevali važnost in potek te akcije, tako da bodo vsi točno poučeni o tem. Sestanki se že vršijo in se bodo vršili še v prihodnjih dneh, kakor se bo pač ekipa bližala tej ali oni občini oziroma vasi.

Na območju okraja bodo delale tri ekipe. Vsaka bo imela svoj rentgenski aparat. Kjer se bo ekipa zadrževala več dni, tam se bo rentgenski aparat montiral v primerno dvorano ali šolo. V vaseh, kjer bo pa le kakšnih 500 oseb slikanih, bo pa aparat delal v avtobusu, ki je v ta namen primerno urejen.

(Glej razpored na 6. strani) P. A.

Ljudska tehnika je ustanovila agronomske sekcije

Ljudska tehnika, ki ima namen vzgajati ljudi k tehničnemu napredku, je mislila na napredek, ki ga naj v tehničnem smislu doseže tudi naše kmetijstvo.

Letos so se pri društvi Ljudske tehnike ustanovile agrokomisije z zelo širokim programom dela. Namen te organizacije je, da dviga kmetijsko proizvodnjo in širi tehnično in politično obzorje kmečkega prebivalstva.

Agrokomisije bodo vzbujaile zanimanje kmetov za mehanizacijo, predvsem pa jih bodo usposabljalce za ravnanje s poljedelskimi stroji, tako da bodo kmetovalci z njimi dosegli največji uspeh s čim manjšo uporabo delovne sile. Posebno skrb bodo komisije posvečale kmečki mladini. Kmetijske zadruge danes že posedujejo lepe količine poljedelskih strojev, veliko več pa jih bodo imeli še v bodočnosti. Agrokomisije bodo usposabljalce upravljalce teh strojev, da bodo znali manjše okvare na teh strojih tudi popraviti. Spoznavale bodo ljudi z električno napeljavno, tako da ne bo treba za vsako malenkost klicati strokovnjaka. S sanitetnimi predavanji bodo usposobili posameznike, da bodo znali nuditi prvo pomoč živini, predvsem pa ljudem. Svojo nalogo nameravajo izvršiti s predvajanjem raznih strokovnih filmov, s predavanji in inštruktažami.

Evrope, ki se je že ponesrečilo nekoliko Briand in Cudenhove Calerpiju, kar je menda opustil po drugi vojni že tudi stari lisjak Churchill. Piccionijevo poročilo o seji Atlantskega pakta v Parizu kaže, da v tem pogledu ni nobenega napredka in Italija s svojo tržaško karto ni eden zadnjih krivcev za mučno atmosfero v Evropi. Če denemo zraven še Delmerjevo afero v Nemčiji, kjer rine brez strahu na dan neofašizem, potem ni nič čudnega, če nam pride na misel pesem našega Srečka Kosovelca o stari kraljici Evropi, ki bi se lahko prišla k pameti ali pa naj jo že denemo na pare.

T. O.

Kljub doseženim uspehom čakajo letos Trgovinsko zbornico odgovorne naloge

V torek, dne 4. maja je bil v Celju II. letni občni zbor Trgovinske zbornice za okraj Celje. Poleg delegatov so zboru prisostvovali kot gosti Vinko Šumrada, predsednik okraj. odbora SZDL okraja Celje, zastopniki celjske trgovinske zbornice, predstavnik okrajnega odbora Celje in drugi. Poročilo o delu zbornice je podal Mišo Bobovnik, predsednik zbornice, nakar se je razvila razprava. Po izvolitvi novega upravnega odbora, nadzornega odbora, častnega sodišča in delegatov za republiko trgovinsko zbornico, so zopet zapali mesto predsednika Mišu Bobovniku, tajniško mesto pa so poverili dosedanemu tajniku Ivanu Rančigaju, ki je tudi doslej na splošno zadovoljstvo članov zbornice z uspehom vršil poverjeno mu dolžnost.

Trgovinska zbornica je lani izboljšala svoje delo in je z uspehom razbremenjevala in dopolnjevala upravne organe na tem področju. Kljub temu, da je zagovarjala upravičene zahteve svojega članstva, vendar ni bila zagovornik ozkih, lokalističnih interesov posameznikov. Vedno je imela pred očmi le interese in potrebe skupnosti. Največ se je ukvarjala z vprašanji blagovnega prometa, manj pa z proizvodnjo v industriji. V primerjavi s predlanskim letom se je lani storilnost dela v industriji povečala za 3%, čeprav je v nekaterih panogah lesne industrije, črne metalurgije ter tekstilne industrije v glavnem zaradi zastarelih in dotrajalih strojnih naprav padla za nekaj odstotkov.

Od vsega blagovnega prometa je bilo ustvarjeno v celjski okolici 39,3% prometa, v Celju pa 60,7%. Razlika med mestom in vasjo v korist mesta je nastala zaradi tega, ker okolica nima groističnih podjetij. Blagovni promet je lani v primerjavi s prejšnjimi leti padel, kar je povzročilo v glavnem znižanje obratnih kreditov za 27%.

Kritično stanje je bilo z nabavo jamskega lesa za rudnik Zabukovca in Laško. Zaradi previsokih cen lesa, ki ga navijajo razni nakupovalci iz drugih republik ter zaradi tega, ker je les konjunkturni artikel, ga raje žagajo ali pripravljajo kot stavbni les, za rudnike ga pa ni. Če se ne bo kmalu stanje popravilo, je izjavil zastopnik iz rudnika Zabukovce, grozi nevarnost, da bo rudnik obstal. Les iz nedostopnih gozdov pa je nemogoče koristiti, ker ni dovoljnih poti in transportnih sredstev za njegovo izvlačenje iz gozda. Zato bi morali posvečati večjo skrb dovolnim potem kot doslej.

Govorili so tudi o problemih odkupa sadja in živine, o dviganju cen zlasti pri živini ter kako bi se ta pojav skušal vsaj deloma zajeziti. Nekateri so bili mnenja, da bi naj odkup vršile le kmetijske zadruge ter tako preprečevale ponujanje višjih cen raznih podjetij, vendar v dobi sproščene trgovine

to ne bo moči doseči. Tudi o sposobnosti nakupovalcev so razpravljali, zlasti pa o sortiranju, vskladiščenju, pakiranju in odpremi sadja. Zato so predlagali naj bi bilo letos več strokovnih tečajev, kjer bi trgovski kadri izpopolnili svoje znanje tudi s poznavanjem raznih kemičnih sredstev in njihovo uporabo v boju proti raznim škodljivcem. Tudi kreditna politika lani ni bila najboljša, saj je podjetje OZZ Vino zaradi pomanjkanja kredita odkupilo le 8 vagonov sliv, namesto da bi jih odkupilo 40 vagonov, ker ima tudi za to kapaciteto naprave za kuhanje slivovke. Naša slivovka je pa dober in iskan artikel v inozemstvu, za katerega bi lahko dobili lepe devize.

Kljub temu, da so lani napravili pri vzgoji bodočega trgovskega kadra korak naprej, še vedno premalo skrbje za vzgojo vajencev. Vajenci iz okolice nimajo svoje šole ter so v tem pogledu navezani na šolo in internat v Novem mestu. Vajencem v trgovinah ne posvečajo tisto pozornost kot bi morali. Tudi tu bi moral vajenec nenehno sprejemati strokovne nasvete pri praktičnem delu v kulturni postrežbi, štednji itd. Kako je važna vzgoja bodočega trgovskega kadra, nam pove postavka v okrajnem predračunu, ki predvideva za vzgojo in šolanje trgovskih vajencev 1.700.000 din. Odpraviti bo treba tudi razne napake, ki se vedno bolj pojavljajo v naših trgovinah (tituliranje z »gospodom« ter ureditve izložb, katere so vzorno urejene ob raznih verskih praznikih, ob naših narodnih praznikih pa ne). Trgovino z lesom bo treba čim prej omejiti ter jo prepustiti samo nekaterim podjetjem, ki se bodo s tem bavila, kmetijske zadruge pa bodo morale trgovino z lesom opustiti ter se bolj posvetiti kmetijskim problemom.

Čeprav imajo nekatera trgovska podjetja pomisleke glede decentralizacije trgovskih podjetij ter se pri tem izmikajo, bo decentralizacija, če bo pametno, krajnjim prilikam in potrebam izvršena, prinesla koristi našemu potrošniku. Tudi v gostinstvu so imeli dvome, vendar je praksa pokazala, n. pr. v Rogški Slatini, da so cene po decentralizaciji padle od 840 din na 520 do 750 din. Pooblastili so upravni odbor, da lahko razpravlja o združitvi z mestno zbornico in kadar bo čas za to tudi sklene, da se obe zbornici združita, ker ni nobenih razlogov več za to, da bi zbornici še naprej poslovali ločeno.

Poročilo in razprava je nudila delegatom dovolj bogato snov, da so iz nje izluščili nekaj koristnih sklepov. Predlagali bodo pristojnim organom višino obratnih kreditov; opozorili bodo kmetijske zadruge, da ločijo trgovinsko dejavnost od kmetijske, ker za kmetijske kredite veljajo ugodnejši pogoji; skrbeli bodo, da bodo odkupna podjetja dobila pravočasno sezonske kredite ter bodo pred sezono dele odkupnih podjetij koordinirali; svetovali in pomagali bodo pri reorganizaciji trgovske mreže; probleme industrijske proizvodnje bodo proučevali bolj kot doslej; strokovno bodo pomagali in sodelovali pri uvozu in izvozu; priredili bodo več tečajev za spoznavanje blaga itd. ter po možnosti ustanovili šolo in internat za vajence v Celju.

(Nadaljevanje s 1. strani)

NAŠA POLITIKA PODPIRA INDIVIDUALNEGA KMETIJA V RAZVIJANJU PROIZVODNJE

pšenice, masti in vsega drugega. Vem, da se pri nas zelo naglo veča število mestnega prebivalstva, industrijskega delavstva itd., da se spreminja socialni sestav družbe v naši deželi. Toda daleč smo še od tega, da bi morali tako rekoč trpeti pomanjkanje, daleč od tega, da bi ne imeli kje in dovolj proizvajati. Imamo še dovolj možnosti. Naša zemlja je še daleč od tega, da bi bila napredna kmetijska dežela. Še vedno imamo velike možnosti za razvoj kmetijstva, da bomo zmanjšali uvoz, zmanjšali devizne sklade za nakup živil.

Razume se, da se ne strinjam s tem, da bi dajali prednost samo vasi, kajti tudi to bi lahko imelo nekoč slabe posledice, ker je pri tem marsikaj odvisno od svetovnih cen. Če se zanemarja ena panoga v gospodarstvu na račun druge, lahko pride do negativnih posledic. Pri nas pa moramo paziti, da ne bo obratno: da bi zanemarili vas in skrbeli samo za industrializacijo.

To sem hotel povedati v nekaj besedah o vprašanjih naše vasi, o naši bodoči politiki. Ko sem govoril o tem, da smo opustili staro prakso, nisem mislil, da imamo hasploh negativen odnos do delovnih zadrug kot takih. Ne, delovne zadruge, ki so sposobne samostojnega življenja, zadruge, ki imajo pravilno organizacijo in pravilno vodstvo, so velikega pomena tako za zadrugnike kot za vso našo skupnost. Še vedno smo mnenja, da bo prišlo nekoč kasneje, ko bodo kmetije sami spoznali potrebo, do dokončnega preobrata pri nas za dvig kmetijstva na višjo stopnjo in da bo takrat vse naše kmetijstvo drugačno, kot je danes. Tu pa moramo postopno napredovati, ničesar ne smemo preskočiti, v ničemer se ne smemo prenehati. Napredovati moramo preniščno.

Uprava za ceste LRS, tehnična sekcija Celje

razpisuje

cestarska mesta na naslednjih cestah in cestnih osekkih:

Cestno nadzorstvo Radeče, okraj Trbovlje
Rep. cesta II/536 od km 8,500 do km 11,000 (Medija-Loke)

Rep. cesta II/536 od km 11,000 do km 15,500 (Loke-Zagorje)

Rep. cesta II/528 od km 57,500 do km 60,000 (Trbovlje-Hrastnik)

Cestno nadzorstvo Soštanj, okraj Soštanj
Rep. cesta II/539 od km 11,500 do km 14,000 (Sentjanž-Velenje)

Rep. cesta II/540 od km 16,500 do km 19,000 (Moziče-Prihova)

Rep. cesta II/541 od km 5,000 do km 8,000 (Gorenje-Peak)

Rep. cesta II/541 od km 19,000 do km 21,000 (Velenje-Salek)

Rep. cesta II/542 od km 51,000 do km 55,000 (Zavodna-Soštanj)

Cestno nadzorstvo Vransko, okraj Celje
Rep. cesta II/540 od km 5,500 do km 7,000 (Breg-Parčičje)

Rep. cesta II/540 od km 10,500 do km 12,500 (Letuš-Skruba)

Rep. cesta II/540 od km 12,500 do km 14,500 (Skruba-Ljubija)

Rep. cesta II/541 od km 0,000 do km 2,000 (Letuš-Smarno ob Paki)

Cestno nadzorstvo Celje I, okraj Celje

Rep. cesta II/10 od km 62,500 do km 67,000 (Frankolovo-Stranice)

Cestno nadzorstvo Celje II, okraj Celje

Rep. cesta II/337 od km 39,500 do km 45,500 (Košnica-Cret)

Rep. cesta II/344 od km 5,000 do km 7,000 (Storč-Proziška vas)

Rep. cesta II/344 od km 7,000 do km 9,000 (Proziška vas-Vrhnjo)

Rep. cesta II/344 od km 11,000 do km 14,500 (Sentjur-Grobelno)

Rep. cesta II/344 od km 22,000 do km 25,000 (Smarč-Belo)

Rep. cesta II/344 od km 28,100 do km 33,000 (Podplati-Rog. Slatina)

Splošni pogoji: Da je državljani FLRJ, da ni starejši od 25 let, da je odslužil kadrovalski rok v JLA, da ima najmanj 6 razredov osnovne šole, da je duševno in telesno zdrav ter zmožen opravljati cestarsko službo.

Pismene ponudbe je poslati na gornji naslov najkasneje do 20. maja 1954. Navesti je kratke življenjepis in priložiti zadnje šolsko spričevalo in zdravniški izvid.

OBNOVA PODJETJE OKRAJNE ZADRUŽNE ZVEZE CELJE V ŽALCU

Opravljamo dela pri obnovi vinogradov in sadovnjakov ter rigolanje in oranje njivskih površin na zadrugnih, državnih in zasebnih posevstvih.

Popravišamo kmetijske stroje vseh vrst.

Po naročilu vršimo različne prevoze in usluge gradbenim podjetjem in cestnim upravam z našimi buldožerji in ostalo mehanizacijo.

Za naročila, ki vam jih bomo izvršili kakovostno, hitro in po vaši želji, se priporoča

KOLEKTIV OBNOVA
Žalec, telefon 21

„Matiček se ženi“ V MESTNEM GLEDALIŠČU (28. APRILA 1954)

Z majhno zakasnitvijo so se sredi prejšnjega predstaviteljskega »Mla dost pred sodiščem« spet odprla vrata našega gledališča za novo premiero Linhartove častiljive komedije, ki je po vojni prešla v železni repertoar slovenskih gledališč in ljudskih odrov. Ta veseli dan ali Matiček se ženi, ki jo je pripravil režiser Andrej Hieng.

Predstava je bila uprizorjena za 100-letnico celjske slovenske gledališke dejavnosti in kot slavnostna predstava ob otvoritvi celjskega gledališkega muzeja, ki ga je v upravljalniški Gradski hram, muzej sam pa nazorno prikazuje kos celjske kulturne zgodovine, poprišče, na katerem se je v dobrih 70 letih celjski meščan v neugodnih razmerah uveljavljal v boju proti nemškemu kulturnemu pritisku, s tem pa sebi tudi zidal trdnjavo politično in gospodarsko prihodnosti. Ureditev muzeja je lepo delo trajne vrednosti. Otvoritev in odkritje, oboje se je izvršilo s primerno slovesnim občutjem, ki mu je dal intonacijo z nagovorom upravnika Gradski hram, zaključil pa predsednik Sveta za prosveto in kulturo prof. Aškerc, udeležili pa so se Celjani, ki so v svojem življenju delali za celjsko gledališče, predstavniki oblasti, gospodarskih in kulturnih ustanov, množičnih organizacij ter predstavniki slovenskih gledališč. Najimpozantnejši teaterski človek med gosti je bil svobodni Hinko Nučič, ki smo ga pred leti gledali v našem gledališču v sijajni kreaciji v Krleževi drami »V agoniji«.

Celjski gledališki ansambel je torej 24. aprila t. l. na slavnostni predstavi imel pred seboj zelo kočljivo publiko in to se je seveda predstavi poznalo. V sredo, 28. aprila je bilo zbrano in retuširano marsikaj, kar je v soboto še kazilo splošni vtis.

Problem, ki ga je z Matičkom postavila naša dramaturgija in literarna zgodovina, je v večji ali manjši ponašitvi in preureditvi, v večji ali manjši izvirnosti Linhartovega dela napram Beaumarchaisu. Francoske predrevolucijske razmere so bile res popolnoma drugačne kot pri nas, razredna nasprotja med fevdalci in buržoazijo močnejše in jasnejše izražena. Pravijo, da je Napoleon, ko je govoril o kraljevem dovoljenju, da se Figaro sme igrati, rekel: »To je že bila revolucija«. Naš Matiček seveda ne more biti tako revolucionaren, saj so avstrijske razmere še 50 let nato rodile samo pohleven spaček buržoazne revolucije. Prebujanje in zmagovanje meščanstva v vseh družbenih oblikah je bilo pri vseh »državnih« narodih v Evropi zelo različno, različno je bilo tudi pri zamudnih ljudstvih, kakršni smo bili tedaj tudi Slovenci. Prav to, da se otresemo zamudnosti, da se prebudimo ali previdimo, imenujemo to že kakorkoli, prav to je pri nas manifestacija buržoaznega pogleda na svet, ki je v svojih posledicah rodila v začetku 19. stoletja tudi prve slovenske petičnike s slovensko zavestjo. Matiček kljub okviru, v katerega ga je premaknil Linhart, vendarle predstavlja neko socialno kategorijo, ki sta ji dala z břitnimi služabniki mogočno komedijsko funkcijo že Molière in Goldoni pa še kdo. Narodno-budilniški moment na sodišču je pač glavni slogan naših preroditeljev od Pohlina do Vodnika, vsi pa so nanašali prst, iz katere

je kila naša kulturna rast v 19. stoletju. Slovenski pogovorni jezik tega časa je pravi zaradi te narodno-budilniške vloge vreden, da ga v teatru oživljamo.

Prav zaradi tega se ob vsaki količini skrbno postavljeni predstavi Matička vname debata o igralski koncepciji barona, o tem, ali naj bo »svetski« ali manj svetski. Meni se to uprašanje niti ne zdi tako važno, naj je že Linhart zasnoval barona po naravi iz kranjskega plemstva ali ne. Desetino in tlako so terjali vsi, celo tisti s prosvetljenimi nazori, razredni različki, pregrade in prepadi pa so v raznih in različnih obstajali tudi pri nas. Tudi gospodarska in družabna degeneracija plemstva je imela pri nas svojstven proces, kakor je tudi naš meščan te ali one variante zavzemal pozicije na vse v Avstriji dovoljene načine. Tudi ob Skofjovem liku barona Naletela so se prožile sodbe. Mnogim je bil pregrob, premalo zadržan in izbruhit, premalo upogajen v kretanjah in premalo preračunan v mimiki. Nekaj tega drži: bil je preveč človeško širok in dobrodušen, imel je preveč tistega čara, ki ga privoščimo in pričakujemo pri Matičku. Čim manj bi ga imel, tem bolj bi prišla do izraza beaumarchaisevska ideja o plemiču pridaniču in břitni glaviči v plebejski koži. Zoper to idejo tudi volitajenec Linhart ni imel nič. Jeršin je Matička zelo simpatično, kakor treba, oblikoval in pokazal pri tem tisto igralsko silo, ki se je dobro spominjamo iz Pometaja v Držičevi komediji »Dundo Maroje«. Bil je bolj enovit, navzoč in nazven dobro uglasen. Pri baronovi, ki jo je dala Horvatova, sem ujel nekaj napačnih kadenc v frazi, sicer pa je bila to dostojna graščinska gospa z vsemi smešnimi sestavinami,

Naš gledališki muzej

Svojim vzornikom — Slovenskemu gledališkemu muzeju v Ljubljani ter podobnim v Zagrebu in v Beogradu, se je z otvoritvijo dne 24. aprila t. l. pridružil gledališki muzej Mestnega gledališča v Celju.

Arhivalije, pomensko in površinsko veliki in mali spomini iz stoletnega celjskega gledališkega življenja, ki dokazujejo in osvetljujejo njegovo pomembnost, so našli po več kot eno leto dolgem zbirateljskem trudu v enem izmed prostorov celjske gledališke hiše svoj varni in negovani depot. Soba velikosti okrog 10 x 7 m sicer ni bila projektirana za svrhu, katero ji je namenilo gledališko vodstvo oziroma spočetnik muzeja režiser Branko Gombač; niti po obsegu niti situacijsko ni za to našo najmlajšo gledališko institucijo najbolj primerna. Leži namreč v severnem delu poslopja v sosesčini igralskih garderob in torej občinstvu od rok. Tudi obilica že sedaj zbranih in eksponiranih materiala teži zaradi boljše preglednosti, ali kakor v muzejih pravijo — zaradi večje značnosti, v razsežnejši prostor oziroma prostore, ki bodo postali pri sedanjem razvoju in porastu gledališkega dela že kaj kmalu neobhodno potrebni, upoštevaje še potrebo, ki jo naglašajo tudi ustanovitelji, da sodijo v naš muzej tudi dokazila o delovanju ostalih, sedaj še ne zastopanih in obravnavanih gledaliških skupin; saj je treba v našem gledališču gledati rezultanto vseh silnic, ki so kakorkoli, pa čeprav z manjšim uspehom, doprinesle k celjskemu gledališkemu življenju.

Zametek tega najmlajšega gledališkega muzeja je iskati v aranzersko-dekorativno urejenih albumih fotografij in časopisnih poročilih o gledališču in gledališnih povojnega Celja, ki se danes nahajajo med razstavljenim gra-

divom. Ustvarila jih je živa želja in še trdnjša volja ohraniti zanamcem najverodostojnejša dokazila sožitja in bitja celjske gledališke kulture. Mnogo, če ne največ, vzpodbude in povoda pa je povzročilo še gledališko-zgodovinsko odkrivanje in otemenje pozabi upravnika Mr. Fedorja Gradišnika z njegovo »Zgodovino celjskega gledališkega življenja«, ki jo objavlja celjski gledališki list že od leta 1947.

Prvi, posrečni poskus za sedanjost ureditve muzeja pa je treba iskati v sodelovanju Mestnega gledališča na Gospodarskih razstavah mesta Celja n. pr. leta 1952, kjer je kot ogledalo kulture in napredka na zelo dekorativni način razstavilo foto-posnetke posameznih uprizoritev ter osnutke za scene in kostume, vse iz svoje povojne dobe.

Tudi sedanjost muzej vzbuja po svojem sistemu ureditve, v katerem se prepletata dekorativni in historiografski element, bolj vtis stalne gled. razstave, vendar, spričo bogatega tiskanskega in slikovnega gradiva, natančno ponazoritev stopet let dolge poti slovenske Talije v Celju. Kot zbirka razstavljenih predmetov kakor so lovorjevi venci, darila, diplome, časopisne kritike, slikarski in kiparski portreti, pa učinkuje kot velika soba velikega umetnika — pa vendar kot važna stopnica k razumevanju kompliciranosti, to je z velikimi materialnimi in osebnimi žrtvami zvezane kulturnoumetniške ustanove.

Kako je tedaj naš muzej urejen? Zahodno steno — desno od vhoda zakriva nekdanja zavesa Mestnega gledališča. Ta služi hkrati kot učinkovito ozadje kiparskih portretov pisatelja Frana Roša in upravnika Gradišnika (izdelal kipar Lipičnik) in portret režiserja in igralca Dramatičnega društva, leta 1951 umrlega Aleksandra Pfeiferja (izdelal akad. kipar Cesar). Ob severni steni in nato ob vzhodni in južni steni je začenši levo od vhoda v posebnih vitrinah razstavljeno vse od gledaliških lepakov in programov do fotografij in rokopisov in podobnih predmetov, ki spominjajo na celjsko gledališko tvornost in njene nosilce od leta 1849 do danes. Stene krasijo lovorjevi venci, diplome in fotoportreti, sredino sobe pa na posebnem obsežnem in masivnem podstavku postavljene, okusno izdelane in odgovarjajoče osvetljene makete najvažnejših povojnih scenerij.

V resnici: slikovita in nazorna priča je o prehojeni poti in izvojevanih zmagah, in tudi potrebna ker — »zgodovina je tudi v gledališču dobra učiteljica« (Kreft).

G. Grobelnik

MLADINSKI PEVSKI ZBOR I. GIMNAZIJE

Dne 19. maja t. l. bo imel v Narodnem domu svoj redni koncert mešani mladinski zbor I. gimnazije, ki si je v devetih letih svojega obstoja utrdil glas najboljšega tovrstnega zbora v Sloveniji. V teh letih je naštel 160 pesmi, kar bi zmogel le redkokateri od odraslih amaterskih zborov. Glasbeni strokovnjaki, ki so ga poslušali na različnih tekmovanjih (K. Pahor in drugi) in koncertih, so pohvalili interpretacijsko-tehnično stran, pravilnost šole in skrbno izbran program. Zbor je v treh zaporednih republiških tekmovanjih trikrat prepričljivo zmagal (1943, 1950, 1951) s čimer je nedvomno izkazala njegova kvaliteta in zmogljivost. Koncerte je prirejal v Ljubljani, Opatiji, v Kopru, v Pulju, na Rabu, v Trbovljah, v Hrastniku, v Laškem, v Brežicah, Dobrni, Rogaski Slatini, Postojni, v Sentjurju, pel v Radio Ljubljana, Reka in Koper ter sodeloval na pre mnogih akademijah, manifestacijah in komemoracijah.

Zbor bi bil moral že pred petimi leti kot republiški prvak predstaviti slovensko mladinsko zborovsko petje v Beogradu. Podčrtati je treba napor, s katerim dirigent E. Kunaj že skoraj desetletja zmaguje posebne težave mladinskega zbora in dosega neprestane uspehe. Gimnazija nima niti pevske dvorane, zbor je nekaj časa gostoval v telovadnici, sicer pa se vaje vrše v Kajuhovalnem domu in v Glasbeni šoli. Število vaj se letno giblje od 80 do 90,

številu pevcev pa ves čas od 90 do 113. Okrog 30% pevcev odhaja vsako leto, prav toliko pride novih, povprečno sodeluje dijak v zboru 3—4 leta. Četrtno zbora sestavljajo dijaki, ki se vozijo, prav toliko je obenem tudi učencev Glasbene šole.

Mladinski zbor I. gimnazije si je s svojim delom priboril vidno mesto v zgodovini slovenske pevske kulture. — Devet let nepretrganega dela pomeni tudi močno afirmacijo celjske kulturne dejavnosti.

Mesto Celje in okolica je upravičeno lahko ponosno na svojega pevskega prvaka.

Do 10. maja je čas

ko se lahko vpišete v članstvo Prešernove družbe in si s tem zagotovite v novembru letos prejem 5 bogatih knjig. Vsak član bo prejel za nizko članarino 240 din (in 20 din za poštnino) bogato opremljeni KOLEDAR, Franceta Bevka pevest »TUJA KRI«, prevodno delo, mladinsko povest Iva Zormana »SVOBODNI GOZDOVI« in geografski priročnik Vladimirja Kokoleta »DEZELE SVETA«.

Člane vpišujejo poverjeniki Prešernove družbe, vse knjigarne in uprava Prešernove družbe, Ljubljana, Ulica Toneta Tomšiča 9. ČLANARINO LAHKO PLACATE TUDI V OBROKIH. Zato ne odlašajte z vpisom, da ne ostanete v jeseni brez knjig Prešernove družbe, ker bomo kasnejše vpise le težko upoštevali.

Prešernova družba

„ŠTAJERSKA V BORBI“

ZLET SVOBOD V CELJU LETA 1935

je pognal reakcionarnim vladnim krogom sirač v kosti

Monarhistična diktatura je kmalu po rojstvu stare Jugoslavije prepovedala napredno delavsko gibanje. Komunistična partija je že leta 1921 stopila v ilegalo in imela nenehne borbe z izkoriščevalskimi režimi vseh političnih barvnih odtokov. Odkrito legalno delo delavskih organizacij je bilo s tem onemogočeno, toda Partija je znala najti oblike dela in torišča delavskega gibanja, kjer je lahko širila najbolj napredno delavsko ideologijo, marksistično miselnost. Dostikrat je iz elementarne potrebe organiziralo delavstvo samostojne kulturne in športne skupine, kjer je imela komunistična partija vselej znaten vpliv.

Delavski razred je pod peto kapitalističnih zatiralcev izkoriščal vsako možnost, da se je zbiral v raznih društvih, kjer je krepil svojo razredno zavest. Najmočnejša delavska društva so bile Svobode, ki so bile organizirane po vseh industrijskih središčih Slovenije. Tudi v Celju je bilo takrat delavsko društvo Svoboda zelo aktivno. Celjska Svoboda je nastala iz moškega pevskega zbora, ki se je ustanovil že leta 1928. Leto pozneje je društvo Svoboda Aleksandrova diktatura prinesla v lik udarec, vendar so društva neprestano napredovala, se krepila in rasla. Društvo v Celju je imelo 12 sekcij. Podobna društva sta bila v Ljubljani in Storah, prav tako v Prebolu in v drugih krajih celjske okolice. Med najvidnejšimi voditelji Svobode v Celju sta bila Slavko Slander in Ivo Ključar, ki sta bila istočasno tudi najvidnejša partijska funkcionarja v ilegali.

Najmočnejša manifestacija delavske kulture in hkrati delavske borbe proti izkoriščevalcem je poleg velike stavke v Westnovi tovarni bil velik vseslovenski zlet Svobod v Celju. Ta dan v juliju 1935 bo ostal vselej nepozaben v zgodovini delavskega gibanja. Na ta zlet so se prigrilale Svobode iz vse Slovenije od Jesenic, Guštanja pa do Koročeva in Brežic. Okoli 14 tisoč najbolj zavednih slovenskih delavcev se je pripeljalo v Celje. Oblast je zlet dovolila, ker ni niti zdaleč pričakovala tako velikanske udeležbe. Toda ko so v Celje na postajo pripeljali vlaki od lokomotive pa do zadnjega voza ozaljšani z zelenjem, zastavami ter transparenti, je bil njihov strah vse večji. Toda v odkriti borbo se celjska žandarmerija ni upala spustiti, čeprav je bila okrepljena s posadkami okoliških krajev. Delavci so s svojim pohodom po celjskih ulicah naravnost zagospodarili. Nepretrgane kolone pešcev in biciklistov so se zgrinjale na Glazijo, kjer je bil zletni prostor. Ob tej priliki so imeli poleg množstva revolucionarnega delavstva oblastniki priliko videti tudi izvrstno organizacijo in discipliniranost desetisočglave množice. Delavci so sami skrbeli za red, vse je šlo po predvidenem načrtu. Tako organizacijska sposobnost oblastnikom gotovo ni

bila povšeči, kajti staro pravilo pravi, da množica ni nevarna, če nima discipline in organizacijskega vodstva. Celjski policijski načelnik se je moral dobro zavedati, kako nepremagljiva lahko postane delavska množica, če bi med njo šinila odločilna iskra. Nič čudnega ni, če je oblast prepovedala govor znanemu partijskemu funkcionarju in najbolj znanemu delavskemu predstavniku tov. Francu Leskošku. Tudi nekaterim drugim levičarskim voditeljem so prepovedali govore. Govorili so predvsem tisti voditelji društev Svobod, ki so bili bolj liberalno usmerjeni. Da je to res tako, dokazuje takratna številka mesečnika »Svoboda«, ki je kritizirala »nerede« v Celju in nekako obdolževala delavski razred, češ, da je sam kriv za razpust društev Svobod.

Zgodilo se je namreč nekaj, kar oblasti niso predvidevale. Množica, ki je tovariša Franca Leskoška dobro poznala, je zahtevala, da tudi on govori. Zahteva je bila od sekunde do sekunde vse bolj elementarna in ko je tov. Leskošek videl, da je dolžan ustreči tej zahtevi, se je kljub prepovedi povzpel na govorniški oder in oddržal svoj revolucionarni govor. Njegov govor sigurno ni bil bojažljav in nedoločen kot so bili govori predgovornikov. Ta govor je povzročil, da se je v zletni program vmešala tudi policija. Takratni neredi niso bili namerni, povzročila jih je oblast sama, ker je delavstvu na tem zletu omejevala svobodo.

Dogodki, ki so temu sledili so tudi znani. Banovinska uprava, oziroma dravski ban dr. Marko Natlačen je prepovedal obstoj društev Svobod, glavni voditelji, pravzaprav napredni voditelji, pa so prišli pred sodišče, kjer so se morali zagovarjati zaradi svojih revolucionarnih besed in zaradi neredov, ki jih je povzročila oblast sama. Tistikrat so prepovedali tudi vrsto delavskih časopisov, ki so pisali o zletu progresivno. Edinole mesečnik »Svoboda« je še nekajkrat izšel, ker so se izdajatelji sklicevali, da list ni bil organ društva, temveč samostojna publikacija.

Ta dogodek delavskih teženj ni zatrl Delavstvo je še nadalje in tembolj čvrsto nadaljevalo svoj boj. Nihče v zgodovini ni znal tako spretno iskati najrazličnejše možnosti za javno udeleževanje, kot ravno delavski razred, čeprav so mu odrekli homogenost in sposobnost, da si sam uravnava življenje. Svobode so še naprej delovale pod najrazličnejšimi imeni klubov in društev, delavska zavest je neprestano rasla, napredne ideje so vse bolj zavzemale delavske množice, kar dokazuje poznejša zmagovita pot v borbi proti fašizmu in domačim izkoriščevalcem v narodnoosvobodilni borbi, ki je bila hkrati velika osvobodilna borba in revolucija delavskega razreda.

Ob 35-letnici smrti nadporočnika FRANJA MALGAJA

Dne 6. maja je poteklo 35 let, ko je na koroškem bojišču pri Tolstem vrhu blizu Guštanja (Ravne na Koroškem) padel kot narodni junak, branitelj slovenske Koroške, jurist Franjo Malgaj, doma iz Sentjurja pri Celju.

Med prvimi je prišel na prošno zavodnih Slovencev Mežiške doline po preobratu reševat koroške Slovence nemškega nasilja. Dne 6. novembra 1918 je navdušeno pozdravljen vkorakal v Mežiško dolino, nato v Pliberk in Velikovec. Koroški Slovenci so od takrat še bolj vzljubili poveljnika Malgaja, Nemci pa so se ga bali in ga sovražili. In ni čuda, da so mu pridali vzdevek: Der windsche Teufel. Nam mladim, ki smo imeli srečo, da smo ga pobliže spoznali, je bil vzor moža — junaka. Njegova goreča ljubezen do domovine je bila čista, osebnih koristi ni poznal.

Zelo se je zanimal tudi za politično delo. Ko je videl, da so koroški Slovenci ostali brez svojega lista, Nemci so namreč v Celovcu zatrli njih list »Mir«, je ustanovil nov list pod imenom »Slovenski Korotan«, ki se je hitro širil med slovenskim ljudstvom na južnem Koroškem.

Mi rojaki Mežiške doline smo trdno prepričani, da je glavna in največja zasluga Malgaja ta, da je Mežiška dolina danes v okviru naše domovine. Za to smo mu ravno mi dolžni največje hvaležnost.

Res ni prejel za svoja izredna junaka dela ne tedaj in ne pozneje najvišjega odlikovanja, ki bi mu po vsej pravici pripadalo, vendar v srhch prebivalstva Mežiške doline je bil in ostane Malgaj junak — heroj.

Kotnik Zorko

SVET ZA PROSVETO IN KULTURO LOMO CELJE

R A Z P I S U J E

oddajo adaptacijskih del za Vajensko šolo v Celju v vrednosti 22.570.879 din. Pozivamo vsa zainteresirana podjetja, da dostavijo svoje ponudbe najkasneje do 17. maja 1954. — Potrebni tehnični podatki se dobe v tajništvu SPK, soba št. 80 v Gregorčičevi ulici.

Svet za prosveto in kulturo LOMO
C e l j e

Kupimo suh hrastov les v debelinah 3 cm in dolžinah nad 150 cm v vseh količinah

Splošno strojno mizarstvo Trbovlje

Ja Celja...

Sestanek SZDL na Joževoem hribu

SZDL za teren Jožefov hrib je imela v četrtek, 29. aprila v »Skalni kleti« množičen sestanek. Sestanek je bil združen s proslavo ustanovitve OF in delavskega praznika 1. maja. Na sestanku je predsednik okrožnega sodišča tov. Sok podal poročilo o zunanjem političnem položaju in o političnih prilikah v državi. Poročilo je bilo poljudno in prav zanimivo podano. Pogrešali pa smo diskusijo o poročilu. Namesto di-

skusije so razpravljali o zadevah, ki na sestanku niso prav nič spadale. Zaradi tega sestanek ni dosegel tistega, čemur je bil namenjen.

Zelimo, da bi bili bodoči sestanki boljše pripravljene tako glede poročil, kakor tudi glede udeležbe.

NEVLJUDEN

je šef skladišča na železniški postaji v Celju, kamor je nedavno prišel potrditi vozovne izkaznice za znižano vožnjo invalid J. V. Na eni izmed izkaznic ni bilo napisane številke osebne izkaznice, zato je prosil, da bi mu posodil pero, da bi to številko prepisal. Sed mu je to ostro odklonil in mu dejal naj si gre številko domov napisati. Če bi imeli sliko omenjenega »nevljudnega šefa« bi jo objavili, tako da bi sodržavljani tudi njemu kdaj odrekli kakšno drobno uslugo.

MLADINA CELJA!

Vabimo te na kulturno dopoldne v nedeljo, 10. maja ob 10,30 v dvorani Narodnega doma.

MK LMS

SEDMI VEČER POUČNIH FILMOV

ho v torek, 11. maja ob 19,30 v predavalnici Ljudske univerze na učiteljski. Predvajani bodo filmi: Premogovnik, Koksarna, Pojasnjeval bo prof. Jože Rotar. Vljudno vabljeni!

OBŠOTELSKO TURISTIČNO DRUŠTVO

s sedežem v Celju bo imelo svoj letošnji redni občni zbor v posebni sobi hotela Ojstrica v torek, 11. maja 1954 ob 19, uri z običajnim dnevnim redom. — Vsi člani in prijatelji društva so vljudno vabljeni.

Gibanje prebivalcev v Celju

V času od 26. 4. do 4. 5. 1954 je bilo rojenih 20 dečkov in 9 deklic.

Poročili so se:

Sevšek Stanislav, nižji komercialist iz Celja in Flere Vida, knjigovodkinja iz Podvrha št. 1, Braslovce. Malgar Karl, topilar iz Celja in Oberčkal Elizabeta, delavka iz Celja. Zupatek Alojzij, avtomobilnik iz Celja in Šušinger Marija, knjigov. iz Petrovč. Cokl Franjo, sofer iz Celja in Bevc Marija, šiv. pomočnica iz Celja.

Umrli so:

Benčan Ida, upokojenka iz Celja, stara 78 let. Kohn Jožef, otrok, star 2 let iz Stanovskega. Poljčan, Filipič Helena, upokojenka iz Celja, stara 84 let. Podbregar Anton, prevzičkar iz Ojstriške vasi, Tabor, star 52 let. Naprudnik Karl, upokojenec iz Celja, star 67 let. Kandašar Frančišek, delavec iz Celja, star 30 let. Golob Darinka, otrok iz Stare vasi, Velenje, star 1 leto. Piki Jože, upokojenec iz Zabuškovec, star 60 let. Prah Alojz, pihtar iz Topol, Braslovce, star 70 let. Strišnja Antonija, upokojenka iz Laškega, stara 51 let.

IZ SODNE DVORANE

28-letni Gorenšek Franc iz Celja je 8. 10. 1953 zvečer v Celju na Mariborski cesti vozil z vprežnim vozilom brez luči, kar je imelo za posledico, da se je v vozilo zaletel osebni avto, last trgovskega podjetja Piran v Piranu. Na avtomobilu je nastala škoda okrog 10.000 dinarjev. Gorenšek je bil zaradi ogrožanja javnega prometa obsojen na 2 meseca zapore.

— 0 —

Palir Avgust iz Kozjega je novembra 1953 v državnem gozdu pri Kozjem posekal jelovo drevo, vredno 4800 dinarjev. Kazen 5000 dinarjev in povračilo škode Gozdni upravi Planina v znesku 4800 dinarjev.

— 0 —

P. K., električar brez zaposlitve je bil inkasant Tehnične izpostave »Elektro« Celje v Sempetru. Kot tak si je v času od 24. do 31. 12. 1953 prilastil 55.680 dinarjev inkasiranega denarja. Zagovarjal se je pred sodiščem in bil pogojno obsojen na 4 mesece zapore. Povzročena škoda je bila podjetju »Elektro« Celje poravnana.

— 0 —

27-letni Hlastec Ivan iz Draže vasi pri Slov. Konjicah ni hotel plačevati prežvinske za svojega izven zakona rojenega sina Branimira. Kazen 1 mesec zapore pogojno za dobo dveh let.

— 0 —

32-letni Barbarič Anton iz Lipe pri Storah, je v letih 1952 in 1953 kupil zaradi preprodaje na Primorskem 15 koles in jih z dobičkom dalje prodajal, čeprav ni imel potrebnega dovoljenja. Zaradi nedovoljenega trgovanja je bil obsojen na 14 dni zapore.

— 0 —

28-letni sofer Kastelic Ciril iz Ljubljane, je 5. 2. 1954 vozil na poledeneli cesti pri Vranskem s prevlečko hitrostjo. Avtomobil, last Avtoprevoznikstva »Stern« na Vrhniki, je zaneslo v levo cestno ograjo. Na avtomobilu je nastala škoda neugotovljene vrednosti, škoda na mostu pa je bila ocenjena na 10.000 dinarjev. Kazen 3 mesece zapore, pogojno. — Na 3 mesece zapore pogojno, je bil obsojen Stepinšek Anton iz Celja, ker je vozil pogrebni avtomobil z Sempetra proti Celju, dasiravno ni za vozila te kategorije motornih vozil imel izpita. Zaradi prehitre vožnje je na blatni cesti pri Drešnji vasi vozilo zaneslo v občestni jarek in je pri

Uspela prireditve v Šentjurju

Toliko Šentjurčanov in okoličanov ni kmalu privabila kaka prireditve kakor zadnji nastop moškega zbora KUD bratov Ipavec. Zbor je priredil koncert in spevoigro »Vasovalci«. S prireditvijo je nastopil zbor kar dvakrat in to v soboto zvečer in v nedeljo popoldne. Tako koncertni spored kakor spevoigra ob spremljavi godalnega orkestra je imela mnogo poslušalcev, ki so bili deležni res lepega umetniškega užitka in tudi nasmejali so se prav od srca. Na splošno željo bo moral zbor prireditve ponoviti.

Tokratni nastop moškega pevskega zbora, ki ga vodi šolski upravitelj tov. Rečnik, le potrjuje mnenje, da se bo zbor razvil v enega izmed prvih podeželskih zborov. K zboru je tekom minule zime pristopilo lepo število mladih pevcev, ki razpolagajo z dobrim glasovnim materialom, vendar bodo morali prav pridno posečati vaje. Pristop mladine v vrste pevcev pa je vsekakor zelo razveseljiv pojav, saj prav pevske zbori pogrešajo pevskega naraščaja.

Iz kozjanskega kota

Zaradi dežja je v Kozjem na predvečer prvega maja izostala vsakoletna bakljada, pač pa so postavili sredi trga orjaški mraj, prav tako tudi v Lesičnem. Kresovi so bili medli, ker jih je dež namakal.

Prostor med občinskimi poslopjem in šolo na Pištanju je bil zanemarjen. Podrtijo pod lipo je kupil rojak iz Bovca, upokojeni tovarniški delavec Berginc Franc, ki je tu obnovil čeden dom, ga okusno ograbil in okrasil s cveticami. Ta kot trga ima sedaj prav prikrupno lice in bo napravil tudi na izletnike dober vtis. Pod staro lipo pa bi bilo treba obnoviti še veliko okroglo klopi, od katere je ostal le še cementni podložek.

Kmetijsko zadrugo v Lesičnem so pred tedni obiskali vionilci in odnesli nekaj manufakturnega blaga. V noči od 2. na 5. maj pa je gorela sadna sušilnica. Goreti je začela pisarna, kjer so bile uničene vse knjige, spisi, računi, sploh vsa oprema. V zrak štrlijo sedaj le goli, črni tramovji sušilnice. Prebivalstvo je prepričano, da bodo naši varnostni in preiskovalni organi kmalu prišli na sled storilcem.

Ob gorskem potočku Bistre v smeri Veternika so imeli kozjanski ribiči do leta 1936 preprosto ribogojnico, kjer so gojili tudi rake. Tista leta so si oskrbeli 40.000 postrvjeja zarodka, da je bila struga Bistrice in njenega pritoka Bistre zlasti na ozemlju občine Kozje polna lepih postrvi. Manjkalo jih tudi ni v gornjem toku Bistrice od Zagorja mimo Lesičnega do Suhodola. Z vdorom okupatorja je bilo konec smotnega ribarjenja, lovili so vseprek, s koši, mrežami, okupatorjeva posadka pa dostikrat celo z bombami. Iztrebili so vodno bogastvo Bistrice, da je po osvoboditvi ostala le tu in tam še kakšna postrv. Sedaj bodo ribolovni okoliši razmerjeni po okrajih, zato upajo tukajšnji pripadniki športnega ribolova, da bodo za obnovo ribogojnice našli na pristojnem mestu razumevanje in podporo. Vrniti moramo naši Bistrici njene prebivalce, ki si jih bodo hodili ogledovat tudi turisti. Zato je na Kozjanskem tudi ribištvo gospodarskega pomena.

IZ PILŠTANJA

Občine so prejele okrožnico, v kateri je nakazano, koliko naj bi znašala mesečna denarna pomoč za podpirance iz socialnega skrbstva. Okrožnico so večidel povsod dobro razumeli in imeli v mislih tudi proračunske možnosti. V prvi red so postavili stare, za delo nesposobne in izključno sebi prepuščene ljudi, ki so brez vsakih sredstev in bivajo pod tujo streho. Tem sledijo v okviru dodeljenih sredstev onemogle osebe, ki imajo sicer kakšen kos zemlje in svoje, čeprav bomo stanovanje, se pa zaradi boleznih ali starosti ne morejo dokopati do sredstev za dostojno preživljanje. V pisarni občine Lesično so določili vsem dosedanjim podpirancem enake zneske in jih tudi izplačali, ne da bi prej zaslili svoj svet za socialno skrbstvo. Le-ta se pa sedaj brani, da bi že na izvršeni porazdelitvi kaj spremenil.

— 28-letni Gole Alojz iz Maribora je 27. 12. 1953 na cesti v Slov. Konjicah vozil v vinjenem stanju s pretirano hitrostjo. Zadel je v zapornice. Povzročena škoda železniški upravi in na avtomobilu, last SAP Maribor, je bila ocenjena na okrog 20.000 dinarjev. Kazen 20 dni zapore, pogojno. — Turščak Stefan iz Štor se je vozil v vlaknu na progi Čakovce-Pragersko. Sprevedniku ni hotel pokazati voznega listka, ga zmerjal in sunil z roko, tako da mu je na nosu prizadejal odrgnino. Kazen 25 dni zapore pogojno. — B. A. in K. S. iz Breznega pri Vitanju sta 31. 1. 1954 na poti iz Vitanja proti Breznemu z žepnim nožem lažje telesno poškodovala Ločnikar Rudolfa. Obsojena sta bila vsak na 1 mesec zapore, pogojno za dobo dveh let.

...in v oledju

Vedno živahnješa dejavnost

DPD »Svoboda« Laško je bila ustanovljena leta 1952. Društvo ima naslednje sekcije: ženski, mešani in mladinski pevski zbor, dramsko, šahovsko, Ljudsko univerzo in knjižnico.

V preteklem letu društvo ni imelo pravega razmaha, temu pa so bili krivi objektivni razlogi. Letos po obnem zboru pa se je dejavnost društva dvignila. Med najuspešnejša dela spada vsekakor opereta »Gorenjski slavček«, ki jo je društvo izvedlo v obliki celovečernega koncerta. V letošnjem letu pa je društvo naštvorilo in izvedlo opereto Radovana Gobca »Hmeljska princesa«. V Laškem je bila podana štirikrat, v Rečici pa enkrat. Splošna želja občinstva je, da jo društvo še ponovi.

kulturna in znanstvena predavanja. Predavanja se ne vršijo po naprej določenem časovnem planu, vendar sta povprečno na mesec po dve. Obisk ni vselej zadovoljiv.

Knjižnica, ki je trenutno ena najmočnejših v okraju Celje, ima sedaj 6981 knjig, je beležila v preteklem letu 4219 čitateljev, od teh pa 50% mladine. V knjižnici je mnogo knjig potrebnih prevzave, poleg tega pa bo treba kupiti še nove knjige, toda knjižnica do sedaj še ni prejela nobene podpore.

Ženski, moški, mešani in mladinski pevski zbor so v preteklem letu izvedli vrsto uspešnih nastopov; na okrožnem zletu DPD »Svoboda« v Celju, na mladinskem festivalu v Prebuldu in pri

Zbor

»Svobode« Laško

Društvo je gostovalo s »Hmeljsko princeso« tudi v Ljudskem gledališču v Celju. Nastopilo pa bo še v Storah in v Šentjurju pri Celju.

Šahovska sekcija dela. Težave so predvsem v tem ker sekcija ne razpolaga s primernimi prostori.

Ljudska univerza nudi s svojimi rednimi predavanji občinstvu politična,

SENTJURIJ PRI CELJU

V Podgradu je zgorela hiša, last Mihaela Hrušovarja. Škode je okrog 200.000 din. — V Primožu pri Šentjurju pa je zgorelo ostreše hiše kmetu Jožetu Štantetu. Zgorel je tudi ves živč, ki je bil shranjen na podstrešju. Škoda je cenjena na okrog 200.000 din.

TUDI PROSVETNEGA DELA NE ZANEMARJAJO

Sindikat delavcev Državnega kmetijskega posestva v Šentjurju ne zanemara poleg obilice kmetijskega tudi prosvetnega dela. Tako nas je pred kratkim presenetil z odrskim nastopom, in to z zahtevno Nušičevo »Sumljivo osebo«. Škoda, da se na malem provizoričnem odru igralci, med katerimi je nekaj kar dobrih, niso mogli razmahniti. Igra je bila kar dobra in priča o zanimanju kmetijskih delavcev za kulturnoprosvetno izživljanje ter je le želeli, da bi ga še stopnjevali in razširili tudi na druge panoge prosvetne dejavnosti.

PROSTOVOLJNA EKIPA ZOBODRAVNIKOV NA PLANINI

Preteklo nedeljo je bilo na Planini živahno. Ves dan so gruče šolskih otrok oblegale sektorsko ambulanto na Planini. Sedem zobozdravnikov iz Celja in okolice je tega dne ordiniralo. V celoti je bilo opravljenih za preko 40.000 dinarjev storitev, med drugim tudi 200 plomb. Vse delo pa je bilo za šolarje brezplačno. Ponovno se je pokazala potreba po stalnem zobozdravniku na Planini. Sektorska ambulanta sicer razpolaga s potrebnimi prostori in instrumenti, le zobozdravnika ni, ki si ga domačini tako želijo. Kako dolgo bomo še čakali nani? S. D.

VITANJE

V Lubnici je ogenj uničil gospodarstvo Ivana Horvata. Škoda znaša okrog 400.000 din. Vzrok požara še ni ugotovljen.

IZ VELENJA

Kdo bo plačal?

V Savinjskem vestniku št. 16 od 25. aprila je bil priobčen članek »Kdo bo plačal?«. Na omenjeni članek pripominjamo, da je Slikoplesk v Velenju poleg beljenja in slikanja krajevne gostilne »Pri Zofki« prepsal tudi vse prostore in da je bilo delo tudi kvalitetno izvršeno, kar ni bilo omenjeno v zgoraj omenjenem članku. Delo pa bi bilo lahko izvršeno prej kot v 14 dneh, saj so to izjavljali ovidelci, ki so bili v tem času v gostilni navzoči. Pri tem pa ne pade krivda na podjetje »Slikoplesk«, pač pa na povzročitelje poletnega dela. Teliho v popravek in pojasnilo prizadetim.

IZ MOZIRJA

Novo odprto gostišče »Pri pošti« je zelo okusno urejeno. Ker je potreba solidna, zato je obisk gostov in domačinov vedno večji. Upravi pa moramo priznati, da se potrudil v vsakem pogledu. Upamo, da bo ostalo tako tudi v bodoče.

Akcija za gradnjo novega gimnazijskega poslopja se nadaljuje. Na zadnjem roditeljskem sestanku je bil izvoljen šolski svet, ki bo poleg ostalega imel tudi važno nalogo, da bo v pomoč občinskemu ljudskemu odboru pri pripravah za to važno delo.

Ker pa ni misliti, da bi se z gradnjo v bližnji bodočnosti moglo pričeti, učnih prostorov pa manjka, zato misli občinski ljudski odbor na zasilno adaptacijo gospodarskega poslopja, ki stoji tik šole, za šolske namene. Z malimi stroški bi se to dalo urediti že do jeseni, seveda če bo pri merodajnih tudi dovolj dobre volje na razpolago.

raznih proslavah in pri celovečernih koncertih v Laškem.

Nepozaben ostane v spominu vsem udeležencem majniški izlet v Novo Gorico, ki ga je priredilo DPD »Svoboda« Rečica, na katerem pa so uspešno sodelovali člani pevске in folklorne sekcije DPD »Svoboda« Laško.

V čast II. kongresa DPD »Svoboda«, ki bo prihodnji mesec v Celju, je društvo sprejelo sklep, da izvede 16. maja 1954 kulturni dan, ki bo povezan z razvitjem društvenega prapora, na predvečer kulturnega dne pa bo izvedena v domu TD »Partizan« nacionalna drama iz težkih let zaslužjene Primorske »Na straži«.

Poleg vsega navedenega bi pripomnil, da se je društvo organizacijsko že učvrstilo. V društvo je vključenih vse premalo delavcev, čeprav imajo le ti vse pogoje za uspešno delovanje v enem izmed odsekov DPD »Svoboda«.

K. T.

SMARTNO V ROŽNI DOLINI

Te dni je zgorela hiša posestniku Ivanu Boršniku. Ogenj je nastal zaradi slabega dimnika. Škoda je cenjena na 350.000 din. Boršniku je pred nekaj leti zgorelo tudi gospodarsko poslopje.

POŽAR NA PLANINI

Kmetu Francu Španu v Doropolju je pred dnevi zgorelo gospodarsko poslopje. Povzročena škoda znaša okrog milijon dinarjev.

Gibanje prebivalcev v celjski okolici

V času od 26. 4. do 4. 5. 1954 je bilo rojenih 18 dečkov in 17 deklic.

Poročili so se:

Maček Anton-Ivan, poljedelec iz Lesične in Božič Tezija, poljedelka iz Zeč, obč. Kozje. Vidmajer Albert, logar iz Delca pri Laškem in Kriznik Antonija, poštna uslužbenka iz Celja. Zgruševcem Avguštin, kmet iz Razdelja, Strmec in Škofir Frančiška, poljedelka iz Strmca. Ferlež Franc, sofer iz Vojnika in Majcen Marija, poljedelka iz Straž. Brovcnik Ivan, livar železa iz Trnovelj in Vranc Marija, poljedelka iz Sela. Lipičnik Franc, nočni čuvaj iz Vojnika in Borovnik Joleta, poljedelka iz Trnovelj. Kručec Franc, zidarski pomočnik in Hramš in Ašenberger Antonija, poljedelka iz St. Jungerta. Kosmač Ciril, delavec iz Lokrove in Koželj Stefanija, delavka iz Gorice pri Smartnem. Drame Jožef iz Zibiške vasi in Sega Alojzija iz Pustike, oba poljedelca. Crešnovar Jožef, rudar iz Trnovelja in Slak Ana, kmečka hči iz Sv. Pavla. Cokan Ivan, tov. delavec iz Kasar in Jakopič Jerica, tov. delavka iz Kasar. Božan Albin, sofer iz Goritice in Gizek Viktorija, gospodinja iz Šentjurja. Klanjšek Martin, poljedelec iz Vrhnega in Spilec Marta, gosp. pomočnica iz Šentjurja. Pušnik Frančišek, miz. pomočnik iz Grobelnega in Oset Marija, trg. pomočnica iz Grobelnega. Gomzej Franc, mišičnik iz Šentjurja in Mažgon Ljudmila, uslužbenka iz Šibenika. Antelj Janez, topilec iz Gorice pri Dobju in Planko Ivan, poljedelka iz Gorice pri Dobju. Anderlič Alojz, poljedelec iz Plata in Grobin Marija, poljedelka iz Sv. Mihaela. Romih Ivan, delavec iz Slivnice in Vrbovec Stanislava, poljedelka iz Turnega. Gajšek Stanislav, kju. čavničar iz Nove vasi in Vrečko Marija-Magda, poljedelka iz Zegerja. Sinkovec Anton, poljedelec iz Socke in Stepihar Karolina, poljedelka iz Dohrne. Račnik Viktor, kmečki sin iz Pake in Kotnik Ana, poljedelka iz Hudinje. Vitanje. Vengust Pavel, skl. delavec iz Bukovčaka in Založnik Frančiška, kmečka hči iz Sp. Doliča. Večko Dominik, kmet iz Pake in Ransak Stanislava, kmečka hči z Pake. Vitanje. Podgoršek Henrik, poslovođa KZ Loka pri Zussnu in Stancer Cecilija, natakarica iz Loke. Zolger Jožef, poljedelec iz Bobovega pri Smarju in Bova Jožeta, poljedelka iz Loke. Bolz Adolf, jamski delavec iz Trnovelj in Skornik Olga, poljedelka iz Hranjca. Zussm. Bizjak Jožef, poljedelec iz Belega potoka pri Lembergu in Fidler Rozalija, poljedelka iz Lemberga pri Smarju.

Umrli so:

Polak Marija, zasebnica iz Kozjega, stara 76 let. Trnovček Ivan, otrok iz Hrenove. Korosec Anton, kmet iz Zagaja, star 67 let. Lah Franc, kmet iz Bobovega, star 74 let. Obreza Anton iz St. Jungerta, star 79 let. Brecl Ivan, otrok iz Smartnega v Rožni dolini. Podhraski Avgust, otrok iz Rogatica, stara 6 mesecev. Požar Marija, upokojenka iz Nove vasi, stara 82 let. Piki Franc, star 73 let iz Gomilskega. Verk Marija, posestnica iz Tržišča, stara 85 let. Brantuš Anton, posestnik iz Tržišča, star 71 let. Skorjanc Roza iz Plata 12, stara 76 let. Zupatek Franc, rudarski upokojenec iz Osredka, star 72 let. Super Marija, kmetica iz Pirešice, stara 72 let. Tacer Rok, prevlitar iz Sp. Tinskega, star 80 let. Gajšek Ana, dijakinja iz Grobelnega, stara 19 let. Hajšek Stefan, kmet iz Belega potoka pri Lembergu, star 72 let.

JACIKINO

Potovanje

LIDIJA GRILEG

Ali veste, kje je Zagreb? Tam je doma Jacika. Ali veste, kje je Zagrebačka gora? Mala Jacika pozna vsa pota ob njej, do nje in po njej tudi skoraj. Vsako leto hodita z mamico po njenih gozdovih nabirat rož, jagod, in gob. Rada ima tudi potok, ki deli Slije me od Medvednice, ker je poln rakov. Nekateri so majhni, nekateri veliki, z velikimi škarjami, najbolj imenitne so pa rakovice, ki vsa svoja jajčka prenašajo s seboj pod repkom. Gozd je večinoma bukov in hrastov, smrek je na tej strani, kjer goro pozna Jacika, malo. In ker je hotela vedeti, od kod dedku Mrazu vsako leto toliko smrek, je rekel očka Jaciki:

»Veš kaj, si pa pogledamo enkrat tak hrib, ki kar diši po samih smrekah, toliko jih je.«

»Kje pa je to, očka?«

»V Sloveniji, punčka. Na Pohorje jo mahne!«

»Oh!« se je samo sprožilo iz Jacikine dušice.

Dva dni preden so šli na pot, je Jacika zbolela. Zdravnik je rekel, da ima grlo zelo vneto in še misliti ni, da bi mogla potovati.

Ali Jacika se ne da ugnati. Njeno petletno telesce je kakor živ svedrček, vedno bi se vrtelo, pa nima prostora v tesnem stanovanju in zdaj, ko se ji obetajo travniki in gozdovi, naj ostane v postelji? Prav začuden je pogledala doktorja in vprašala:

»Stric doktor, ali nimaš injekcije, veš tiste, no — bencinske?«

Zdravnik se je glasno zasmejal.

Stric doktor, veš, sem bila tako pridna, nisem nič jezila mame in vedno sem jedla paradiznik, papriko, špinačo, res, veš, ker imajo toliko bacilov.«

»Vitaminov, vitaminov, srček, ne bacilov, pristavi mama.«

»Aha, malo so se ti učene besede zmešale. Tudi injekcije imam, penicilinsko misliš, kajne?« reče zdravnik.

Kar na hitro sta opravila, le potem je spet Jacika mislila, da ne bo šlo, ker jo je grlo še bolelo.

Ampak je le šlo. Vlak bi bil sicer moral iti zgodaj zjutraj, pa je odpeljal z zamudo dveh ur, avto v Mariboru pa je bil že ves poln petršiljčka, korenjčka, svežih štruc, tenkovratnih steklenic in ljudi. Ker pa gre pohlevnih ovč veliko v en hlev, je Jacika celo lahko sedela v maminem naročju.

Vozar je zaloputnil vrata, prižgal motor, nakar je zagrmelo, se zabliškalo in — vsul se je dež. Pravi slovenski dež. Zato »Kranjci«, tako namreč pravijo Slovincem na Hrvaškem, vedno dežnike nosijo s seboj. Saj nobeden še opaziti ni utegnil, kdaj se je tako pooblačilo. Avto je drsel v naliiv. Ob cesti so ostajale hiše in ovinev za ovinkom je mineval. Okrog pa so ležali travniki in njive, med njimi spet go-

zdovi in tu in tam v temnem zelenju koče. To je bilo Pohorje.

Drugi dan je bil ves kakor umit. Se so se zjutraj blestele kapljice na storžkih kakor biseri, ko je sonce pokukalo čez vrh strehe. Ko je Jacika gledala v to temo smrekovega gozda, ki je samo od daleč izgledal tako mračen, je vprašala: »Mamica, ali misliš, da je lahko tam nekje tudi Bambi?«

»Oh, tako čisto nemogoče ni.«

»Ali pa Sneguljčica? Kaj pa volka ni, mama?«

»Ne, volka zdaj ni več. Saj veš, kako ga je lovec...«

»No, seveda. Veš, mama, volka ne maram. Ali druge, da, vse druge bi hotela videti! Veš, mamica, tisto ververico, ki se je pogovarjala s pesnikom in ptičice, ki brenkajo na srebrne strune, pa tisto žolno, veš, ki je tipkala pesniku pesem o šumenju gozdov, o potujočih oblakih, o sončnem prahu, ki je mah pozlatil...«

»Da,« se je zamislila mama, »da, in o luninih srebrnih laseh, o blagem toplen nasmehu, o dobrem srcu...«

»Mama«, se je naenkrat zresnila Jacika, »morja pa tukaj ni.«

Koliko poti! Najraje je Jacika imela tisto, ki je peljala na travnik, poln jagod. Oh, kako so dišale! In tudi tistih rož je bilo tam, tistih modrih zvončkov, med katerimi kakor pravi Jacika, žive vile in palčki. Na tem travniku je bilo nekega dne vriskanja! Polno otrok je bilo, ki so zobali jagode. Kar naenkrat pa so vsi zbežali za Jaciko. Ona pa, znala je presneto dobro teči, je tekla spredaj in kričala:

»Moja je, ne dam je, jaz sem jo ujela, ne dam je!«

Pritekla je vsa zasopla do mame, v roki pa držala kačo, ki je bingljala v zraku kakor rjav svilen trak.

»Jacika, pusti kačo, pičila te bo!«

Kako so začudeno pogledala ta njena očesca! Spustila jo je v travo najaz, verjeti pa le ni mogla, da bi jo lahko res pičila.

Pod kočo je velik travnik, ki ga namaka studenček. Zato so tu posebno bujne rože. Ko sonce zapeče, je na travniku kar omamljiv vonj tisočerih cvetov in Jacika skače po travi kakor kobilice, ki jih kar mrgoli, trga rožice in prepeva.

»Jacika, kje pa so rožice, ki si jih danes natrgala?« jo zvečer vpraša mama.

»Zakaj bi pa to rada vedela, mama?«

»Oh, kar tako, zdelo se mi je, da si jih polagala v škatlico. Kaj pa name-ravaš z njimi?«

»Na, mama, pa poglej, to je tista škatlica!«

Mama je odprla škatlo, ali »o joj!« je zakričala in izpustila škatlo iz rok. Iz nje so pa na veliko veselje Jaciki začele skakati kobilice...

(Konec prihodnjih)

CELJSKE BODICE

NESMRтни MATIČEK

Slavili spet smo Ta veseli dan in spet Matiček Nežiko je snubil in zakonsko ji srečo je obljubil, stoletni ženin, zvest in neugnan.

Shladil ljubezni jima ni še čas, barona se srcé podi za krili, še v časti nam je Kranjcev jezik mili, še ogenj Linhartov prebiva v nas.

Zatorej nismo skrili jih v muzej, na oder smo jih raje dali žive, vse te ljudi, strasti njih ljubeznive, ki svet ogrevajo nam slej ko prej.

Srcá — juhá

In naša so srcá vesela zdaj — juhá! Tako ozvočil svet nam majski je poet. Za naša je srcé res krepek ta juhá! Še bolj pa za uhó, ki pije to juhá!

NJEJ

Kako si draga mi in kar predraga, ko gledam sončni ogenj tvojih lic, a kaj mi vsa zaljubljenost pomaga, ko snubi te zaman moj strastni klic!

Sokóv prežlahtnih polno ti teló je, zajeto v trgovinskih mrež cenik, potrošnik sem in mi zato hudó je, ko skozi steklo pali me tvoj mik.

Navzgor pomikajo se cene tvoje, za njimi pa ne najdem poti. Zato zaman srce ubogo moje za tabo mre — o pomaranča ti!

MOTORIZIRANA PROSVETA

Prosveti vremena se bodo zjasnila... Lej, prerokovanja so zdaj se spopolnila: Peš celjska okrog se ne bo več podila, možkó s samofrcem se bo de vozila!

Mladinski pevski zbor I. gimnazije priredi v sredo, 19. maja svoj redni

LETNI KONCERT pod vodstvom ravnatelja Glasbene šole prof. Kuneja Egona. Vstopnice so že v predprodaji v Glasbeni šoli.

Janez je srečal Martina, ki je korakal po prašni cesti z dežnikom v rokah: »Martin, kaj se bojiš dežja, da si dežnik vzleš s seboj danes, ko ni oblaka na nebu?«

»E, kaj bi se jaz dežja bal, saj vendar vidiš, da imam dežnik s seboj.«

Gost natakarkju: »Tale servijeta pa je strašno umazana! Natakark: »Čudno! Pred vami jo je rabilo že dvanajst gostov, pa se niti eden ni pritožil.«

Rodbinsko omizje se pogovarja o podobnosti sorodnikov. Mala Verica pazljivo posluša in pravi: »Jaz sem podobna očku, bratec je podoben mami. Rada pa bi imela še sestrico, ki bi bila podobna našemu podnajemniku.«

RAZTRESENI PILOT JE PADEL IZ LETALA

Francoski list »Orore« poroča, da je znameniti ameriški pilot Etger Broock padel iz letala. Ko je pred poletom sedel v svojo pilotsko kabino, se je pozabil privezati. V trenutku pa, ko je nad letališčem napravil loping in visel na glavo, je zdrknil iz aviona. Letalo je letelo naprej, ko da se ni nič zgodilo, Broock pa je bil v tem trenutku manj raztresen in še pravočasno odprl padalo.

V soboto ob 18 in 20 v Celju
REVIJA PLESNE GLASBE
 RADIA LJUBLJANA
 Dirigent: BOJAN ADAMIČ
VELIKI ZABAVNI ORKESTER
 v dvorani starega gledališča
 (Stanetova ulica)

Tribuna

OLEPŠEVALNEGA IN TURISTIČNEGA DRUŠTVA V CELJU

Delovanje Olepševalnega društva v Celju je preraslo svoj okvir

ZA PREDSEDNIKA JE BIL PONOVRNO IZVOLJEN TOV. JENKO RADO. — OLEPŠEVALNO DRUŠTVO SE JE PREIMENOVALO V OLEPŠEVALNO IN TURISTIČNO DRUŠTVO CELJE. — POROČILA, KAKRŠNA REDKOKDAJ SLIŠIMO NA OBČNIH ZBORIH. — GOSPODARSKI ODBOR JE ZNAL GOSPODARITI

Letošnji občni zbor Olepševalnega društva v Celju, ki je bil pretekli četrtek v stekleni dvorani hotela »Evrope«, lahko uvrščamo med najplodnejše občne zборе pri nas. Delovanje Olepševalnega društva med letom je bilo tako uspešno in vidno, da govorniki s svojimi referatami niso prišli nikoli v zadrego, bržčas vseh uspehov niti omeniti niso utegnili. Ni nam treba posebej pisati o uspehih tega društva, o obnovi Starega gradu, o ureditvi Kocenovega trga, o obnovitvi srednjeveškega zidu v

Da je stari upr. odbor dobro delal, potrjuje ponovna izvolitev večine starih odbornikov in izvolitev lanskoletnega predsednika tov. Jenka Rada za ponovnega predsednika Olepševalnega in turističnega društva.

Vsekakor je treba omeniti, da je gospodarski odsek Olepševalnega društva lani zelo dobro gospodaril, saj blagajna izkazuje precejšnjo vsoto denarja, kljub delom, ki jih je društvo že izvršilo in plačalo.

Razprava je bila zelo živahna. Obravnavali so številna vprašanja, ki bodo podlaga za načrt bodočega dela, preimenovali so društvo v Olepševalno in turistično društvo, ker je v svojem delovanju preseglo okvir društva, ki ne skrbi

TURISTIČNO-GOSPODARSKI ADRESAR CELJA

se dobi v vseh celjskih knjigarnah. Cena izdodu 100 din. Večja naročila dostavite Olepševalnemu in turističnemu društvu Celje.

Vodnikovi ulici, o ureditvi parka, o založniški dejavnosti, o skrbi za lepe izložbe, za lep izgled mesta itd. To Celjani in okoličani sami na lastne oči prav dobro vidimo. Res je, da nagel napredek mesta ni plod dela le Olepševalnega društva, kot morda marsikdo misli, niti ni vedno lepši izgled mesta zgolj stvar Mestnega odbora, kot si morda drugi tolmačijo. Drži pa vsekakor, da je Olepševalno društvo velik pomočnik Mestnega odbora in da je ljudski odbor zopet mecen društva v moralnem in materialnem smislu. Olepševalno društvo je v Celju desna roka komunalne in turistične dejavnosti.

Fran Roš

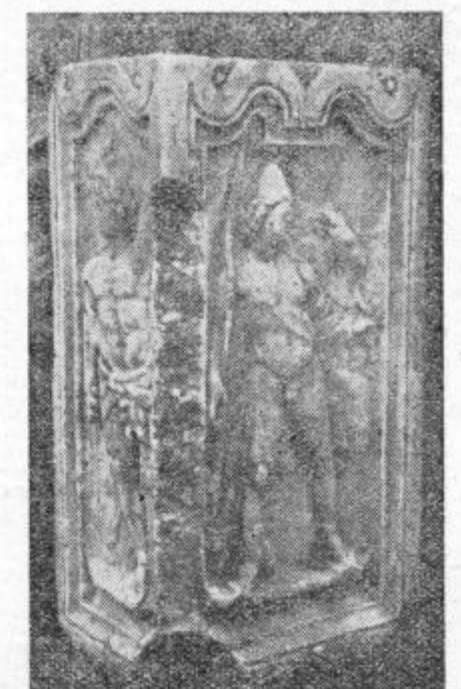
Celjskemu Olepševalnemu društvu

Ljubezen samó te je mogla roditi, ljubezen do mesta, ki drag nam je kraj, ljubezen do Celja, ki belo, veselo opeva jo pesmi ga že od nekdaj.

Viharji stoletij so čezenj grmeli in tujčeva pest ga tiščala je k tlom, a Celje spet belo, veselo je vstalo in zdaj nam svobodni in dobri je dom.

Zdaj diha široko v radostno življenje, z lepotami novimi sebe krasí, bogata in svetla mu pot je v bodočnost, do sreče ponosnih delovnih ljudi.

Sklenimo se vsi, ki nam Celje je v rucu, da belo, veselo živi nam naprej, ljubezen naj naša žari mu kot sonce, naj cvéte, naj raste, naj greje se v njej!

Izkopanine v Sempetru

samo za olepšavo mesta, temveč tudi skrbi za čim večji turistični uspeh Celja ter okolice. Sklenili so, da bodo stopili v čim tesnejšo povezavo s tovrstnimi društvi v okolici.

Olepševalno in turistično društvo tesno sodeluje s Planinskim društvom in kar je zelo razveseljivo, tudi z Društvom prijateljev mladine, ker smatra, da je za turizem potrebna tudi vzgoja ljudi, da se mora turistično mesto odlikovati poleg lepote kraja tudi po kulturnosti prebivalstva, predvsem pa naše mladine.

Nekaj vrst o pisarjih in risarjih ter o pasjih in kozjih stezicah po nasadih in parkih

Kdor ima smisel za lepoto in opazuje, kako iz leta v leto postaja Celje vse bolj lepo, snažno in urejeno, tega boli vsaka stvar, ki ne spada v lepoto in urejenost kulturnega mesta. Takle precej nekulturni izraz je gotovo pisanje in risanje po zidovih hiš, kar vidimo po vsem mestu v različnih barvah in oblikah in čisto v takih izrazih, ki bi jih ne prisodili pisarjem in risarjem, ki so vselej pokovci od 6. do 12. leta starosti. Mnogo je stavb, ki so bile šele lansko leto prebeljene, pa so že vse križem in krazem prečrtane in popisane. Kako naj to grdo navado odpravimo? Najprej so dolžni starši, da poučijo svoje otroke, da je tako ravnanje grdo. Tudi v šoli bi morali otrokom razložiti, kako neka žival pušča svojo dlako povsod, kjer se govalja. Krivce bi morali kaznovati doma in v šoli, tako da bi se sramovali čečkanja po zidovih.

Nič manj ne boli človeka, če pogleda naše nasade in parke. Priznati je treba, da vlaga MLO in Olepševalno društvo mnogo truda in denarja za nasade in park. V zadnjih letih je bilo ogromno narejenega. Komaj so bili sedaj spomladni nasadi na novo urejeni in zasajeni, že vidimo na povsem svežih gredah in gredicah velike in majhne stopinje, ki izvirajo od majhnih pa tudi večjih otrok. Kjer so bile napravljene nizke žične ograjice ali ograjice iz lat,

je vse potrغانo in zlomljeno. Človek bi iz kože skočil, ko vse to vidi. Na Ljubljanski cesti na primer so pri kinu Dom in ob vrtu pri Semečevji hiši vse potrgal in hodijo po trati, čeprav je pločnik zraven. Tako pobahnstvo bi moralo biti strogo kaznovano. Celjani pa bodo imeli lepo mesto le tedaj, če bodo to tudi sami hoteli in pri olepšanju vsi sodelovali.

PARK V GABERJU UNIČUJEJO OTROCI

Industrijska kovinarska šola je lani preuredila zemljišče pred svojo zgradbo v park, ki je nudil lepo sliko tamkajšnjemu okolju. Pravimo je nudil, ker je sedaj zaradi malomarnosti bližnjih prebivalcev ne nudi več. Starši puščajo svoje otroke, da po nasadih skačejo, ruvajo cvetice, igrajo po travi žogo in podobno. Park bo kmalu podoben igrišču ne pa nasadu. Vsi opomini nič ne zaležejo. Potrebno bo v bodoče staršem otrok, ki jih puščajo brez nadzorstva, da uničujejo javne nasade, najti primeren način opozorila, ker lepa beseda od sedaj še ni zalegla. Razumemo, da potrebujejo otroci prostor za razvedrilo, vendar naj starši peljejo svoje otroke na otroško igrišče, ki je v Gaberju lepo urejeno, javni nasadi pa naj služijo lepšemu izgledu našega mesta.

GLAVNA ZADRUŽNA ZVEZA LRS sprejme v službo za revizijski center v Celju finančne revizorje

Pogoji za sprejem: Večletna praksa v revizijski službi ali v knjigovodstvu. — Interesenti dobijo pojasnila na Revizijskem centru v Celju, Cankarjeva 4, pritličje — levo.

ZANIMIVOSTI

Doslej nepoznana dolina pod najvišjo goro sveta

Dečki, ki v današnjih dneh sanjarijo o tem, da bi bili, ko odrastejo veliki raziskovalci neznanih krajev, imajo pravzaprav kaj klavrne izgleda. Zemlja je v glavnem že poznana, le nekateri predeli so še, kamor ni prodrla noga belega raziskovalca. Ena izmed takih dolin se nahaja ob državi Nepal na Himalaji. Nedavno se je vrnil z znanstvene ekspedicije na Mont Everest škotski planinec W. H. Murray. On je potoval skozi dolino reke Seti na severno-zapadni strani nepalske države. Njegov sopotnik je bil geograf J. B. Tyson. To sta bila prva Evropejca, ki sta stopila v to dolino. Spremljala ju je dvajset nosačev. Murray o svojih vtisih piše takole:

Reka Seti teče 48 km skozi globoke in mračne soteske in se potem razširi po gozdnih dolinah. Prva vas v tej džungli se imenuje Dhuli in leži na višini 2740 m. Vaščani so prvič videli belce, zato ni čudno, da so se ženske preplašeno umaknile v hiše in izpustile iz rok vse, kar so držale v trenutku, ko so nas zagledale. Može so bili bolj prijazni in manj strahopetni. Tamošnji ljudje so razmeroma zelo majhni, oblečeni pa so v obleke iz domače tkane volne. So zelo zdravi in krepki, pa tudi njihovo umsko stanje je po svoje bilo bistvo. Oni ne uporabljajo denarja, temveč je tam trgovina na osnovi izmenjave blaga.

Ekspedicija se je z veliko težavo spuščala proti jugu ob reki Seti. Hotela je po hribih obratiti z orehovim

drevjem, potem preko riževih polj do Cejnpara. Nosači so dolgo časa govorili o tem kraju z velikim spoštovanjem, češ, da je to metropola zapadnega Nepala. Govorili so, da bodo tam beli gospodje našli vse kar želijo. Oba belca sta z veliko nestrpnostjo pričakovala prihod v ta kraj, da bi se lahko dokopala do nekoliko okusnejših jedil. Toda na žalost je bil Cejnpar le srednje velika vas. Vse kar so lahko belcema nudili, je bilo nekaj belega sladkorja in še ta je bil precej drag. Otrok je bilo precej in vsi so govorili angleško. Ravno leto dni pred našim prihodom je tamošnji Radža ustanovil prvo pošto. Poleg tega je ustanovil še prvo pošto, prvi dispanzer in gozdovniško organizacijo.

Proti zapadu je bila pot še težja. Tam tečejo velike reke, a nikjer ni preko njih pravega mostu. Ljudje hodijo čez te reke po mostovih, ki so napravljeni iz vrvi, razpetih od ene na drugo obalo. Naravno je, da so ti mostovi zelo nevarni. Spuščajo se v loku z velike višine nad hromeče brzice in potem zopet navzgor. Kdor bi zdrknil s takega mostu ga nihče ne bi spravil iz prepada po katerem teče divja reka. Toda ni Nepalca, ki bi korajžno ne korakal po vrvi in se držal pri tem za drugo, malo višje ležečo vrvi, ki mu služi za ograjo. So zelo hrabri ljudje in prijazni. Ekspedicija je bila večkrat v skrbeh, če bo sploh prišla do indijske meje. Toda ljudje so jih znali tolažiti, češ, še nikoli se nihče ni izgubil. Hodili so po

stezah in poteh, ki jih ni nikjer v zemljevidu. Mejo so dosegli pri reki Kali. Tam so kmalu prišli do prvih prometnih zvez civilizacije in se vrnili v kulturna središča. Ekspedicija je imela lep uspeh, saj je Tyson nabral nad tisoč raznovrstnih alpskih rastlin in vse mogoče vrste žuželk za angleški muzej. Poleg tega pa so spoznali novo planinsko pleme, ki se jim je globoko vtisnilo v spomin kot plemo dobrih, zdravih in čvrstih ljudi.

Telesna vzgoja

V gorah so praznovali smučarji

Okrečel, 1. maja 1954

Skrajno neugodno vreme pred praznikom je povzročilo OSS v Celju skrb pri izvedbi mednarodnega tekmovanja, ki ga vsako leto za 1. maj prireja za smučarje. Zaradi nevarnosti plazov je odpadel tradicionalni veselolaz z vrha Savinjskega sedla, namesto istega pa se je priredil odločil za specialni slalom pod steno Turske gore. Svojevrstna zamisel dvoj- ali trojni slalom proge je nudila vsem poseben užitek. Hkrati sta samreč tekmovala po dva smučarja, prvi na stezi Ojstrica, drugi na sosednji z nazivom Rinka. Na ta način se je tudi tekmovanje navzile številni udeležili zelo hitro odvijalo.

Raz zasneženih sten so se sprito toplega sonca ves čas tekmovanja profil plazovi, ki sicer niso bili nevarni, so pa nudili navzočim redkokdaj vidne užtke. Udeležba tekmovalcev je bila zadovoljiva. Nastopilo je 76 moških in 7 ženic, dočim je za ekipno prvenstvo MSS in OSS Slovenije nastopilo osem moštev.

Tehnični rezultati so naslednji:
1. Klappacher, Badgastein, 1.35.7. 2. Standteiner Hans, Badgastein, 1.36.7. 5. Dornik Ludvik, Tržič, 1. 38.9. 4. Steininger Kurt, Badgastein, 1.39.2. 5. Herzog Rüdiger, Celovec, 1.41.4. 6. Cetina Janko, Celje, 1.41.5. 7. Hochleitner Rudi, Badgastein, 1.41.8. 8. Uršič Dominik, Celje, 1.42. 9. Kranjčič Jos, Tržič, 10. Nancič Marjan, Celje, 11. Frisnig Hans, Badgastein, 12. Krutschnigg Walter, Badgastein.

Med ženami je zmagala na isti progi Hrust Fini iz Celovca - 2.07.6. druga je bila njena rojakinja Schienegger Hermina 2.27. tretja pa Zabukovec Albina iz Celja.

V ekipnem prvenstvu je zmagalo moštvo OSS Celje v postavi Cetina, Uršič, Nancič s skupnim časom 4.27 pred MSS Tržič 4.30, nadaljnja mesta pa so si razdelili Kranj, Maribor, Celje II, Trbovlje in Sočnanj.

Popoldne je pokrovitelj tekmovanja narodni heroj in predsednik RSZZS tov. Janko Radulovič pri Planinskem domu v Logarski dolini podelil zmagovalni ekipi Celja dragoceno pokal kot darilo Rep. sveta zvezne sind. Slovenije. Vsi udeleženci so prejeli spominske znake, najuspešnejši tekmovalci pa so si izbrali praktična darila. - OSS v Celju čestitamo k uspehi prireditelji z željo, da bi se v naslednjih letih kadal toliko zanimanja za prireditve te vrste kot jih je doslej. L. F.

Atletika:

OB PRVEM LETOSNJEM NASTOPU ATLETOV NA CELJSKEM STADIONU

V nedeljo, dne 9. maja ob 10. uri se bo vršil na atletskem stadionu Borisa Kidriča otvoritveni atletski miting, s katerim bodo celjski atleti in atletinje v družbi z ostalimi slovenskimi športniki pokazali vsem ljubiteljem atletike svojo pripravljenost za tekmovalno sezono 1954. leta.

Moški bodo nastopili v naslednjih disciplinah: 100 m, 400 m, 1000 m, 200 m ovire, streljanje 4x100 m, višina, daljina, kroglja, disk, kopje in ženske pa v tekih na 60 m, 100 m, 600 m, v štafeti 4x60 m, v skoku v daljino in metih krogla, diska in kopja.

Posebnost letošnjega tekmovanja je v tem, da je prireditelj povabil na miting večje število partizanskih društev (Gomilsko, Sentjur, Kočevje, Domžale, Crnomelj, Kamnik, Trbovlje) in vse celjske šole, ki stojijo pred srednješolskim republikanskim atletskim prvenstvom. Za partizanska društva in podeželske atletske centre bo nedeljska prireditev nekako pregledno tekmovanje za predstoječe nastope v slovenski ligi, celjski atleti pa bodo imeli priložnost primerjati svoje sile za l. kolo zvezne mladinske atletske lige, ki bo naslednjo nedeljo v Zagrebu in pa za gostovanje na Dunaju, na katerega bodo odšli konec tega meseca.

Ze prvo letošnje tekmovanje bo brez dvoma dal vrsto kvalitativnih rezultatov, morda bo zraven že kakšen rekord, saj je forma naših atletov izvrstna. Sicer pa počakajmo do nedelje...

Titova štafeta 1954

Titova štafeta je ena naših najbolj pomembnih prireditev. Organizacija te prireditve je poverjena »Partizanskemu društvu za telesno vzgojo, vendar pa zaradi pomembnosti prireditve sodelujejo v njej pripadniki vseh družbenih organizacij. Tudi letos bo v tej štafeti v območju našega okraja sodelovalo na tisoče mladine, ki bo iz kraja v kraj prenašala iskrene čestitke svojemu ljubljenskomu voditelju maršalu Titu za njegov rojstni dan. Poleg telovadcev in športnikov bo v letošnji štafeti sodelovala tudi vsa naša šolska mladina, ki po množičnosti presega vse naše organizacije. Brez dvoma bo prireditev zblizala vse naše družbene organizacije na terenu in bodo v letošnji štafeti poleg mladine že omenjenih organizacij sodelovali tudi obvezniki predvojske vzgoje, gasilci itd.

Javnost seznanjamo s časovnico Titove štafete, da bi na sam dan te prireditve prebivalstvo lahko prisostvovalo svačnemu sprejemu ali pa že kakor koli na drug način dalo izraza svoje ljubezni do tovariša Tita. Glavna republiška proga poteka iz Zelenih dveri in bodo tekači Titove štafete prešli v celjski okraj dne 18. maja, kjer bo štafeta prišla ob 17.12 uri v Konjice.

Dne 19. maja bodo v zgodnjih jutranjih urah krenili na pot mladi tekači Titove štafete po vsem celjskem okraju skozi vse vasi, naselja, industrijske kraje, trge in mesta. Omenjamo le glavne lokalne proge s točno časovnico, na katere pa bodo v posameznih krajih še izvedli vrsto priključkov s krajevnimi štafetami. Brez dvoma letos ne bo kraja, kjer bi se potekala ta štafeta iz izhodiščnih točk, ki so znani iz naredno-osvojiteljske boja, iz krajev, kjer so bili streljani talci, kjer so bila prizorišča naših partizanskih bojev in zmag.

Omrčje Titove štafete izgleda takole:
1. Dobrna 7.02, Strmec 7.28, Višnja vas 7.34 in glavna cesta 7.38, priključek Vitanje 6.52, Strmec 7.24.

2. Dramlje 7.02, Dole 7.14, Blagovna 7.24, Gorica 7.32, Ljubčna 7.43, Trnovlje 7.53, glavna cesta Majdičeva kapela 8.00.

3. Smartno v Rožni dolini 7.45, Lopata 8.04, Ostrožno 8.12, Celje 8.21.

4. Polje 5.18, Buče 5.26, Kozje 5.42, Pilistanj 6.03, Lesično 6.11, Prevorje 6.31, Zeger 6.43, Košnica 6.57, Cret 7.09, Slivnica 7.15, Crnolica 7.25, Nova vas 7.33, Sentjur 7.37.

5. Rogatec 5.42, Rogaska Slatina 6.00, Podplati 6.16, Smarje 6.36, St. Vid 6.52, Grobelno 7.16, Sentjur 7.32, Store 8.01, Celje 8.21.

6. Podčetrtek 5.43, Pristava 6.07, Smarje 6.31, Kozje 5.42, Pilistanj 6.03, Lesično 6.11, Prevorje 6.31, Zeger 6.43, Košnica 6.57, Cret 7.09, Slivnica 7.17, Crnolica 7.25, Nova vas 7.33, Sentjur 7.37.

7. Smartno v Rožni dolini 7.45, Sent Jungeri 7.56, Lopata 8.04, Ostrožno 8.12, Celje 8.21.

8. Slivnica 7.17, Crnolica 7.25, Nova vas 7.33, Sentjur 7.37, Store 8.01, Teharje 8.09, Celje 8.21.

9. Ponikva 6.20, St. Vid pri Grobelnem 6.52, 11. Dobje 6.48, Jerzece 6.56, Vodice 7.06, Crnolica 7.20, Sentjur 7.32.

12. Vransko 6.37, Prekopa 6.49, Kanla 6.57, Gomilsko 7.05, St. Rupert 7.17, Groblje 7.25, Sempeter 7.33, Zalec 7.45, Petrovče 7.53, Celje 8.21.

13. Letuš 6.24, Male Braslovče 6.34, Braslovče 6.39, Polzela 6.35, Dobriča vas 7.16.

14. Gomilsko vas 6.55, glavna cesta 7.00.

15. Ojstrica 6.30, Loke 6.38, Tabor 6.46, Kapla 6.52.

16. Malica 6.40, Prebold 7.11, Dolenja vas 7.13, Lankova vas 7.20.

17. Zabukovca 6.30, Griže 7.28, Zalec 7.40.

18. Sečje 7.13, Griže 7.24.

19. Vrbeje 7.36, Zalec 7.40.

20. Gotovlje 7.36, Zalec 7.40.

21. Liboje 7.25, Kasaze 7.38, Petrovče 7.48.

22. Velika Pirešica 7.24, Arja vas 7.38, Petrovče 7.48.

23. Svetina 7.45, Celjska koča 8.00, Celje 8.21.

24. St. Rupert 9.44, Mala Breza 9.50, Tevče 9.05, Lahomno 9.11, Marija Gradec 9.21, Laško 9.27.

25. Sv. Lenart 8.56, Laško 9.27.

26. St. Vid pri Planini 7.59, Planina 8.04, Bavznica 8.08, Loke 8.12, Daino 8.20, Marof 8.36, Jurkloster 8.48, Mišji dol 8.56, Brodnica 9.12, pri Močniku 9.34, Zagračnica 9.32, Gračnica 9.40, Rimske Toplice 9.47.

Iz vseh omenjenih prog, ki so lokalnega značaja, bodo priključki na glavno republiško progo, ki krene iz Konjice, dne 19. maja ob 6.46 uri, prispe v Voljnik ob 7.46 in v Celje ob 8.26 uri. V samem Celju bo svečani sprejem štafete na Titovem trgu pred kinom Union, kjer bo štafeta imela 20-minutni postank. Ob 8.46 bo krenila štafeta dalje proti Laškemu, kamor bo prispela ob 9.52, v Rim. Toplice ob 9.52 in v Židani most ob 10.29, kjer bodo štafeto palico prevzeli telovadci iz trboveljskega okraja.

Takšen je potek gibanja letošnje Titove štafete v celjskem okraju. V samem mestu Celju pa bo šolska mladina ponesla pozdrave maršalu Titu iz vseh sedežev šol, terenskih odborov SZDL in markantnih točk Celja, delavska mladina pa iz vseh celjskih industrijskih podjetij.

Ker nas od te vseljudeke manifestacije loči le malo časa, bodo v naslednjih dneh v vseh naših krajih izvršili še vse potrebne priprave za dostojno počastitev rojstnega dne predsednika republike.

mesečne nagrade za »dobre noge... O celotnem problemu, ki je zelo »vzgojen« za našo športno mladino, se bomo razpisali v prihodnji številki našega lista, ki bomo dobili na razlago od upravnika ND Kladivar zapisnik o razgovoru s tov. Piklom z njegovimi avtentičnimi izjavami! Izredno zanimivo pa je, da bo po sredovalce za ta »kife« že sedaj od matere tega nogometišča za nagrado 5000 din!

Celjnani smo lahko ponosni, da so naši športni strokovnjaki vajogli še drugega nogometišča za našega slovenskega predstavnika v zveznih ligah...

RUDAR Velenje : KOVINAR Store 6:0 (4:0)

NOGOMETNI SPORED ND KLADIVARJA

V soboto, 8. maja bosta dve prijateljski nogometni tekmi in sicer igra mladina, ki je pred tedno nedeljo igrala v Zagrebu na turnirju Dinama in izgubila z 2:0, z mladinskim moštvom ZND »Ljubljana«. Ta tekma bo ob 17.30 uri. Ob 16. uri pa se srečata moštvo JLA-Garizon Celje in ligaški enajstorica Kladivarja. Moštvo JLA bo okrepjeno z novimi močmi, ki so pred kratkim prišle na odsluženje kadrovskega roka v Celje. Ligaški enajstorici pa bo služilo to srečanje kot priprava za nadaljnje tekme hrvaško-slovenske lige, katere igra vse na domačem terenu.

V nedeljo, 9. maja ob 10. uri dopoldne pa igra B-moštvo Kladivarja prvenstveno tekmo za prvenstvo celjske nogometne podzveze z moštvom Dobrne iz Trbovelj. Domača enajstorica trenutno vodi na tabeli tega tekmovanja in je od te tekme odvisno, če bo zadržala to odlično mesto. Zato bo tudi to srečanje zanimivo in privlačno.

V sredo, 12. maja pa bo predvidoma gostovala v Celju reprezentanca Zasavja v prijateljski tekmi s Kladivarjem odnosno moštvo Rudarja iz Trbovelj.

Ljubitelje nogometa opozarjamo na ta srečanja in jih vabimo k ogledu.

VIŠOK PORAZ CELJA IN KOVINARJA

Bitke v slovenski ligi trajajo še kar naprej z vso ostrino. Oba naša ožja zastopnika sta bila v nedeljo gosti na tujih igriščih, od koder sta se vrnila s celim košem golov. Celjnani so v Murki Soboti kljub izvrstni igri v prvem polčku, kjer so držali rezultat neodolno 0:0, zaradi medsebojnih nesporazumov in egoistične igre prejeli v II. polčku kar 8 golov. Nič boljše se ni godilo storovskemu Kovinarju v Velenju, kjer jim je domači Rudar natresel kar pol tuceta golov. Oba poraza sta Celje in Kovinarja še močneje utrdila na repu tabele, velenjski Rudar pa se s svojimi zadnjimi zmagami pomika v zlato sredino lestvice v vzhodni skupini slovenske lige.

Nogomet:

PIKL ODHAJA MED »PROFESIONALE«

Mladi nogometiški Kladivarja Pikel, ki je pred dnevi prišel poškodovan iz turneje po Zapadni Nemčiji kot državni mladinski reprezentant, so je v preteklem tednu že peljal s celjskim zastopnikom: Odrada z luksuznim avtomobilom v Ljubljano na razgovore za prehod v ŠD Odrad! Po nepotrjenih informacijah, ki jih je Pikel sam raznašal po Celju, mu naš slovenski predstavnik Odrad, ki zapušta sedaj prvo zvezno ligo in se seli v II. ligo, ponuja za prestop najmanj 100.000 din, stanovanje, brezplačno hrano, 4 garniture perila, obleko in mesečno po 3000 din za njegovo mater, ki živi v Celju. Povsem jasno je, da mu vodstvo Odrada preskrbi tudi zaposlitev in vse potrebno.

Časovni raspored fluorografske akcije po okraju Celje

EKIPE BODO DELALE PO NASLEDNJEM RAZPREDU:

Tek. št.	Občina	Baza	Čas
1. Petrovče		šola	10. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
			11. V., 7.30—10.30
			11. V., 15.30—18.30
2. Griže		Zadružni dom Zabukovca	13. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
			14. V., 6—8, 15.30—18.30
			16. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
3. Prebold		dvorana	17. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
			18. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
			19. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
4. Zalec		dvorana	10. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
			11. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
			12. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
5. Šempeter		dvorana	16. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
			17. V., 7.30—10.30
			17. V., 15.30—18.30
6. Polzela		dvorana	18. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
			19. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
			20. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
7. Gomilsko		Gomilsko	10. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
			11. V., 7.30—10.30
			11. V., 15.30—18.30
8. Tabor		dvorana	11. V., 15.30—18.30
			12. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
			12. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
9. Vransko		Prekopa Ločica Vransko — dom	13. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
			14. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
			16. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
10. Braslovče		dom Zovnek — avto Parilžje Letuš	18. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
			19. V., 7.30—10.30
			19. V., 15.30—18.30
11. Sentjur		dvorana	21. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
			23. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
			23. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
12. Dramlje		dvorana	21. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
			23. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
			23. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
13. Slivnica		dvorana	24. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
			25. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
			26. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
14. Žusem		dvorana	24. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
			25. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
			25. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
15. Ponikva		dvorana	25. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
			26. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
			26. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
16. Smarje		dvorana	27. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
			28. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
			28. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
17. Pristava		dvorana	30. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
			31. V., 7.30—10.30, 15.30—18.30
			1. VI., 7.30—10.30, 16.30—19.30
18. Zibika		dvorana	1. VI., 7.30—10.30, 16.30—19.30
			2. VI., 7.30—10.30, 16.30—19.30
			2. VI., 7.30—10.30, 16.30—19.30

Razpored nadaljnjih 20 občin bomo objavili prihodnjič, ker se v le-teh vrši fluorografiranje šole v juniju.

Upravljanje prosvetnih in kulturnih ustanov v celjskem okraju in mestni občini

Združitvev obeh okrajev Celje mesta i okolice, ki se je izvršila dne 14. IV., dejansko pa bo dovršena z odobravitvijo obeh družbenih planov, bo na področju prosvetne in kulturne dejavnosti povzročila nekatere spremembe. O tem menim samo razpravljati, ne pa postavljati kake predloge. Vsa ta vprašanja bo najugodnejše rešil novoizvoljeni Svet za prosveto in kulturo.

Predvsem je treba ugotoviti, katere in kakšne ustanove so bile v obeh ločenih okrajih pred združitvijo in kakšen pomen imajo sedaj.

Po statističnih podatkih je bilo v bivšem okraju Celje-okolica 87 osnovnih šol (brez Celju priključenih občin), 13 nižjih gimnazij, 1 enoletna splošna kmetijska, 1 enoletna gospodinjstva, 10 dvoletnih kmetijsko-gospodarskih in 6 vajeniških šol. Dalje 5 dijaških in 2 mladinska doma ter 7 otroških vrtec.

V okraju Celje mesto s priključenimi občinami Store, Skofja vas in Smartno v R. d. je bilo 8 osnovnih šol, 1 nižja gimnazija, 2 popolni gimnaziji (1 s razr.) 1 učiteljske, 1 ekonomska srednja šola, 1 šola za trgovske učence, 2 vajeniški in 2 industrijsko kovinarski šoli, 1 vrtinarska šola, 1 večerna gimnazija, 1 delavski tehnikum in 1 glasbena šola. Dalje 2 dijaška in 1 mladinski dom in 1 otroški vrtec. Kulturno-prosvetne ustanove: Mestno gledališče, muzej, študijska in ljudska knjižnica.

Po namenu, kateremu so našteje ustanove služile v obeh okrajih glede na učence in koristnike so bile vse ustanove v okraju Celje-okolica v glavnem namenjene ljudem iz domačega okraja. Izvzeti sta 2 kmetijski šoli.

V bivšem okraju Celje-mesto je slika drugačna. Izključno mestnim, t. j. v mestnem območju bivaajočim učencem so služile 3 osnovne šole (brez priključenih občin), 1 vajeniška, 1 šola za trgovske učence, delavski tehnikum, večerna gimnazija, mladinski dom in otroški vrtec. Mestno gledališče, muzej, študijska knjižnica služijo pretežno mestnemu prebivalstvu, vendar je njihov delokrog predviden za ves okraj Celje, ko bodo odpadle nekatere ovire. Centralna mestna ljudska knjižnica šil-

ri svoj delokrog tudi v mestno zaledje. Ostale prej našteje ustanove že dalj časa delujejo v širšem merilu in torej niso namenjene samo mestnemu prebivalstvu.

Iz finančno gospodarskega stališča gledane so vse te ustanove popolnoma ali vsaj deloma subvencionirane, oziroma proračunske. Ne gre sedaj za to, kdo bo te ne izključno mestnoobčinske ustanove, ker se nahajajo na mestnem teritoriju, vzdrževal: okraj ali mestna občina, pač pa je ležeče na tem, pod katero upravo in s kakšnim prosvetno upravnim aparatom bodo boljše uspevale. Gospodarstveniki in prosvetni strokovnjaki bodo lahko presodili, ali je boljše širši družbi služilce ustanove voditi iz enega upravnega središča ali iz dveh, kakor je to bilo doslej. Stojimo torej pred centralizacijo ali decentralizacijo prosvetnih in kulturnih ustanov.

Mestna občina celjska stoji pred zelo težkimi gospodarskimi nalogami, med katerimi sta največji: gradnja stanovanj in tih srednjih in strokovnih šol. Nadaljnji razvoj srednjih in strokovnih šol bo treba gledati iz širše, za nekatere celo republiške perspektive. Četudi se bo okrajni svet za prosveto in kulturo morda odločil, da ohrani mestna občina sedanji prosvetni delokrog, bo v določenih primerih moral vendarle ukrepati v okrajnem ali v določenem republiškem merilu. Tu bo n. pr. prišla v poštev perssonalna politika, šolska reforma, ustanavljanje in odpiranje šol itd. Napako, ki bi se sedaj pripetila, bi pozneje težje popravljati. Pri gradnji nove šole na Hudinji predvidevamo popolno osemelitev, toda tako, da jo bo mogoče spremeniti v dve samostojni šolski ustanovi: osnovno šolo in nižjo gimnazijo v skupnem bloku, kakor bo to narekovala napovedana šolska reforma.

Pojavlja se tudi vprašanje, ali bosta potrebna dva enaka vodilna prosvetna aparata, ali bo zadostoval samo eden. Njuni učni uspehi že narekujejo ustanovitve osemletke, ki bi vsaj začasno delovala poleg njih. Pred nami se odpira nešteto vprašanj, ki jih bo treba obravnavati tudi pred širšo javnostjo. Treba je, da jih vsaj delno rešimo, da s tem ustalimo šolstvo in delo v njem. -nik

Savinjska

lesna industrija Celje — Obrat 1 na Mariborski cesti ima na zalogi večje količine žagovine.

Privatne osebe, kakor tudi uradi in podjetja, ki žagovino rabijo, naj si jo priskrbijo sedaj v poletnih mesecih, ker jo v zimskih mesecih ne bomo mogli dati. Žagovino lahko vsakdo nabavi vsak dan od 8. do 12. ure po ceni 0,50 za kilogram.

OBJAVE IN OGLASI

PRODAM DOBRO ohranjen pogrezljiv »Singer« šivalni stroj in žensko kolo. Naslov v upravi lista.

PRODAM CESNJEVO novo spalnico in kuhinjsko opremo. V račun vrazem radio, kolo, elektromotor. Naslov v upravi lista.

PRODAM manjše posestvo z vinogradom v Pečovniku. Naslov v upravi lista.

PRODAM enostanovanjsko hišo z vratom, cena 450.000 din. Celje, Ložnica 5.

PRODAM dobro ohranjen ročni vozček, nosilnost do 400 kg. Jamšek, Polje 21, Celje.

PRODAM žimnico, trodelno, prvovrstna zima in lepno zlato uro »Omega